

- ***El Batle ha dit...***
- ***La Vila per Bòsnia.***
- ***Que passa amb els Quintos?***

¿Y EL IMPUESTO DE MATRICULACION?

CINQUECENTO
MOMD **815.000**
PTS

FIAT PUNTO
MOMD **1.195.000**
PTS

FIAT BRAVO
MOMD **1.680.000**
PTS

FIAT BRAVA
MOMD **1.745.000**
PTS

SE LO PAGAMOS TODO.

En Fiat no podemos hacer que baje más el impuesto de matriculación, pero podemos pagárselo todo. Pero aún hay más, en los Diesel también se lo pagamos todo en todos, sin excepciones. ¿Sorprendido? Pues espere a descubrir todo lo que le hemos preparado en su Concesionario Fiat.

Venga y verá.

FIAT

Servici Oficial:

AUTOS MOREY ROSSELLÓ

C/. Industria, 1 - Tel. 52 36 70 - SANTA MARGALIDA

**Revista
Santa
Margalida**

número

34

Març 1996
(Bimestral)

Obra Cultural Balear
de Sta. Margalida

Direcció:

Rafel Bordoy

Redacció:

Antoni Mas

Joan Malondra

Guillem Crespi

Maria Fornés

Mateu Amorós

Miquel Bordoy

Col·laboren:

Antoni Ferrer

Joan Cladera

Blaí Genovart

Martí Torres

Mateu Martí

Nadal Malondra

Mre Rosa Pujadas

Fotografia:

Rafel Bordoy

Disseny i

fotocomposició:

Miquel Bordoy

Imprimeix:

Gràfiques SIBA, S.L.

Tel. 52 32 44

Santa Margalida

Dipòsit Legal: 495 - 1989

Adreça:

C/ Xaloc, 2

Tel./Fax 52 33 92

Santa Margalida

Editorial

Eleccions.

A les portes d'unes eleccions generals, pot ser seria convenient que des de la Vila donàssim una mirada al panorama que aquestes eleccions ofereixen, vist des de un poble petit com el nostre, enfora del cercle on es prenen les decisions importants però que, d'una manera o altra, sempre ens afecten.

Si hem de fer cas de les enquestes, de les opinions autoritzades i de la gent que segueix la política d'aprop, és possible que ens trobem davant un canvi en la política de l'Estat espanyol. La veritat és que aquesta cançó ja la coneixem, ja hem viscut altres "canvis" i fins i tot "canvis del canvi" i pot ser que "recanvis del canvi", sense que per a nosaltres, els ciutadans de a peu, hagin canviat massa coses; en tot cas si alguna cosa ha canviat són les idees i la forma de viure d'alguns dels que es dediquen a la política.

Les promeses electorals sabem per experiència que no serveixen més que per convèncer els convençuts, encara que aquestes persones, crèdules per naturalesa, saben ben cert que quasi cap es complirà, amb això ben bé tots hi estam d'acord: uns prometen el que no saben si faran o si podran fer, altres prometen el que han tengut ocasió de fer i no han fet...

La política i els polítics en general són com aquelles pastilles que per curar el reuma espenyen l'estó-

mac. Ningú no posseix ni fórmules magistrals ni remeis miraculosos, uns prometen feina, altres baixades d'impostos, altres no saben ni el que han de prometre, però al cap i a la fi hi ha més aturats de cada dia i de cada dia pagam més impostos sense que augmenti la qualitat les prestacions.

És el que pintam aquí un panorama massa pessimista i escèptic? pot ser sí, però fins aquí no creiem tenir motius per pintar-ne un de més idíl·lic.

De totes maneres hem d'anar a votar, no massa il·lusionats, però hi hem d'anar, aquesta, la de les eleccions, és una de les poques ocasions en que es té en compte la nostra opinió de ciutadans, encara que expressada de manera col·lectiva, és l'única oportunitat, fins a unes properes eleccions, de que una decisió nostra afecti, d'una manera prou difuminada, a les altes instàncies, que la nostra veu, confosa entre moltes d'altres, arribi a les altures allà on es prenen les decisions que afectaran el nostre futur de poble; pot ser res no farem canviar, els partits fan sempre la seva política, quasi mai no faran la nostra, però que ningú no pugui dir que, una vegada més, no hem intentat fer escoltar la nostra veu en el desert on els inescrutables designis de la política regnen pels segles dels segles, Amén.

A la Vila passen coses...

Es Xerafi

Perill de trevalada

Davant la casa nº 59 del carrer de Joan Monjo March, damunt la vorera del carrer, en temps hi va haver una farola de la que ara sols en queden les rels (quatre perns, un tros de cable i un escalonet de ciment). Aquest cronista, que és un xerafi sense ales i ha de caminar peus a terra, ha estat a punt de pegar-hi de morros per dues vegades -ja sabeu allò de que l'home és l'únic animal capaç de trevalar dues vegades a la mateixa pedra- però he pogut observar que no som tot-sol que he estat a punt de caure: l'altre dia de pagès vaig veure una dona també hi va trevalar. Suposam que no deu esser massa mal de fer, o posar la farola o eliminar l'osbstacle, per tal d'evitar qualque desgràcia.

Però... pot ser en una mena de fenòmen telepàtic, pocs dies després de redactar aquesta nota, hem pogut veure amb satisfacció que la farola tornava estar en el seu lloc. De la mateixa manera que volíem denunciar una cosa mal feta, hem d'alabar-ne ara una de ben feta.

Festes

Després de Nadal, les festes dels Reis, Sant Antoni i Sant Sebastià; configuraren el calendari festiu de la nostra Vila. Pels Reis hi va haver una novetat que va agradar a uns i desagradar a altres i és que la missa del dia 5 a l'horabaixa és va fer sense la presència dels Reis, durant el temps que aquests arribaven a

l'Abeurador. Algunes queixes també ens arribaren pel fet que sols un pocs membres del consistori acudiren a donar la benvinguda als Reis.

Les beneïdes de Sant Antoni, amb una mica més de participació de l'esperada, que de totes maneres fou ben escassa, es celebraren el dia de Sant Sebastià el capvespre. Aquesta festa de Sant Antoni, antany important, ha quedat desnaturalitzada, pot ser degut a la competència dels pobles veïnats, el cas és que sembla que cada any va perdent força i tradició. Els foguerons també fóren escasos i estrepol.lats i amb poca animació.

I fou precisament a la revetlla de Sant Sebastià quan molts de joves margalidans s'ho

passaren d'allò més bé, però no va esser precisament a la Vila, sino a Ciutat. Al conegut celler de sa Prensà, s'hi arreplegaren més de seixanta vileros i vileres que, segons diu gent que hi era, sordaren a tot el celler cantant, durant prop de dues hores, "Sor Tomaseta", "Santa Margarita" de n'Aguilé, i una cançó nova, amb un ritme que em podríem dir com a rus, que tengué molt d'èxit, i amb una sola lletra, repetida una vegada i una altra: "Som, som vileros, vileros, vileros...". Naturalment, i com sol esser costum a la Vila, aqueixs mateixos joves estarien ben empegueits de fer qualque cosa semblant a dins el poble. I si no, ja ho veurem, que en haver acabat comp-ten.

Una carrossa de la Vila refusada a la rua de Can Picafort.

A Can Picafort que, si ningú no ens demostra el contrari, és una part del municipi de Santa Margalida, governada pel mateix ajuntament, també passen coses: a una carrossa de nins de la Vila que volia concursar a la Rua d'aquell indret turístic, no li va esser permesa la participació per part d'alguns, no tots, dels membres del jurat o comissió de festes. L'excusa que donaren, ben vàlida per altra part, és que les bases deien que la inscripció s'havia de fer el dia abans de la desfílada. El fet és que les esmentades bases no havien arribat a La Vila, poble, que si no vaig errat, és la seu de l'ajuntament que governa Can Picafort, i llevaren l'oportunitat que una carrossa en concret pogués concursar, així com les de Can Picafort crec que concursaren a la rua de Sa Pobla.

Res no hi ha que dir a l'aplicació de l'estricta legalitat, però pensam que el fet de haver-hi disposats devers catorze premis i sols haver-hi cinc carrosses, podria haver mogut a la benevolència als membres del "rectíssim" jurat o comissió de festes, això si no tenien motius amagats en el recó més obscur del seu subscscent, o posaren el seu càrrec al servei de venjances pobres o d'interessos mesquins.

De totes mane-

res, repetesc: res a dir a l'aplicació de la legalitat del tan esmentat jurat o comissió, el que ja no es pot admetre és que quan passava la carrossa de la Vila més d'una persona expressàs: "No en volem per aquí de vileros" -i això que els vileros fa més de 700 anys que habiten els indrets de Can Picafort, i que els que xerraven pot ser n'hi duen molt manco de 30-. Aquestes persones, per anomenar-les de qualque manera, que per cert foren recriminades per alguns, per ventura no s'han trobat mai amb gent que els digui: "No en volem de forasters" o "No en volem de gent externa", o "No volem anar a comprar a una botiga o entrar a un bar que no sigui de gent del nostre poble", o "No volem que aquest s'acosti mai per la Vila", o "No en volem de negres per aquí", o "No en volem de gent que no tenguí els ulls blaus i els cabells rossos"... Esper i desig que ningú no els ho digui mai.

Hi ha moltes

famílies de Can Picafort que per conveniències estan empadronades a un domicili de La Vila perquè els seus fills vagin al Col·legi de Santa Margalida, que sapiguem ningú no ha posat cap emperò a aquest fet, segurament perquè pensen que tot tipus de discriminació és negatiu.

Nota: Dos dies després de que passassin els fets relatats, quan per la Vila hi havia molts de comentaris, algú, en nom de la comissió de festes de Can Picafort, ha telefonat als integrants de la carrossa de la Vila i han comunicat que els havien concedit

un premi de 5.000 pessetes en concepte de participació. Aquest intent de compondre el que ja estava espanyat no ens fa rectificar res del que hem dit abans. I més quan una persona ens ha comentat que un fet semblant havia ocorregut també l'any passat.

El Carnaval

Carnestoltes també va visitar La Vila, encara que amb poca animació: una rueta dels nins de l'escola amb unes poques carrosses, una torrada a la plaça amb un ball de desfressats al bar

"Arachu", organitzat per la comissió de festes i l'ajuntament, i un parell de balls de les associacions de la gent major, foren els actes que donaren una mica de color al carnaval margalidà.

Empreses Rellevants

El diari de Ciutat, "Diario de Mallorca", va entregar uns diplomes a devers 20 empreses de Mallorca que, segons l'esmentat diari, són empreses rellevants, entre les quals hi havia dues empreses margalidanes: **Pastor Construccions i Prefabricats i Llimpieses Urbanes de Mallorca, S.A.**

No sé quins són els criteris que s'apliquen per concedir aquestes distincions però el fet que hi hagi dues empreses de la Vila entre 20 de Mallorca, pens que ens ha servir de satisfacció. Així doncs, enhorabona a totes dues.

Quan una elecció de jutge de pau esdevé un acte polític.

Quina necessitat hi havia de convertir l'elecció del jutge de pau en una elecció política? Al meu parer, cap ni una; però sembla que a la Vila la política s'ha d'aficar per tots i cadascun dels racons i res no es pot moure ni bellugar que aquesta senyora, o els qui la manegen, no hi hagin de dir la seva.

Així, idò, que després d'un ball de candidats n'arribaren tres al plé extraordinari, convocat només per a tan solemne ocasió, els tres es repartiren els vots de manera molt desigual: el guanyador,

Pere Nadal en tengué set, Guillem Santandreu en va obtenir sis i Bartomeu Nadal es va quedar en blanc. Per arribar a tal punt es va haver de passar per una votació que, aleshores, encara no sabem si va ésser, nominal, secreta o nominalisecreta, com demanava un regidor que encara no domina el tema de les votacions, malgrat la seva ja considerable experiència en el càrrec.

Qui va votar a qui? Això quedarà en el més inescrutable dels secrets, tenint en compte que el grup del PSOE -

el grup del batle- va dir que votava a Guillem Santandreu, si això és així, hem de considerar que es va rompre, per una votació, el grup municipal de govern. Déu faci que això no sigui una premonició i que no es compleixi aquella sentència del Padre Peyton, en el sentit de "la família que vota unida permanece unida" perquè això significaria una desfeta del grup de govern que no esperam es produeixi per tan poca cosa. Altres assumptes en mans de jutges, que no són de pau, podriem resultar més conflictius.

R.

**OPEL COMBO
FURGONETA
ACRISTALLADA
O MIXTA**

motor la vila, s.l.

SERVICIO OFICIAL

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 52 39 04 - 07450 SANTA MARGALIDA

LIMPIEZAS URBANAS
DE MALLORCA, S.A.

C/. Juan Monjo March, 42
Tels. 52 30 07 - 52 35 92

SANTA MARGALIDA

El Batle ha dit...

L'aprovació per part del Consistori dels pressuposts per a l'any 1996, ens va semblar una bona ocasió per tenir una conversa amb el batle Miquel Cifre, sobre diversos temes que poden ser d'interès.

En principi hem de dir que els pressupost pel 1996 és de 1.067 milions de pessetes, dels quals destaquen 251 milions per despeses de personal, 236 milions de despeses en "bens corrents i serveis" i 342 d'"inversions reals". Per la nostra part podríem afegir que el total del pressupost coincideix amb el deute que arrossega l'ajuntament des de fa uns anys.

Segons el batle, el seu ajuntament està fermament decidit a no augmentar el "gasto corrent", a no sortir-se del pressupost, en el qual s'ha estimat els ingressos a la baixa i les despeses a l'alça, com a mesura de seguretat. Pareix que els ajuntaments anteriors ajustaven les despeses als ingressos, però sense tenir en compte que una part dels ingressos no eren reals i sempre es gastava més del que havia pressupostat, la qual cosa originava un dèficit i un deute que ara s'ha de pagar però es pagarà a través del pressupost a raó d'uns 50 milions anuals.

A la vegada el batle ens va dir que així com no pensa endeutar-se pel "gasto corrent" si que no tendria inconvenient en contreure més deute en inversions, sempre que aquestes fossin per atendre les necessitats dels ciutadans.

La veritat és que a més de la intenció de atènyer-se al pressupost en quant a les despeses, el pagament d'uns 50 milions anuals i el fet de "colocar el deute a 10 anys" no poguérem apreciar en la nostra conversa altres mesures tendents a la liquidació del deute.

Al marge, podem dir que hi ha previst en el pressupost uns 8 milions de pessetes per a actes culturals, 25 milions per a

festes i 11 milions per a serveis socials que s'incrementen en 11 milions més del CIM i 2 de l'Insalud.

Aigua Potable

L'ajuntament de Santa Margalida té el propòsit de suministrar aigua potable a Can Picafort, ja que considera que l'actual que es consumeix no té la qualitat necessària; per això es varen iniciar estudis per veure si es podria treure aigua de per la zona de Santa Eulàlia, propera a Can Picafort. El batle va fer personalment les gestions per a la compra d'uns 7.000 a 8.000 metres de terra per fer-hi les perforacions. Dels tres propietaris consultats, possibles venedors, un dels quals va dir que la seva intenció era no vendre la terra però si que estava disposat a vendre aigua a l'ajuntament, cosa que no interessa al consistori. El segon propietari no era partidari de fraccionar la seva finca. Sols un propietari estava d'acord en vendre els 7 o 8.000 metres pel preu d'uns 8 milions de pessetes i l'obertura d'un camí. Després de tot això es va considerar que la qualitat de l'aigua no estava prou garantida, d'acord amb la inversió, i es va deixar desactivat el projecte.

Centre sanitari de Can Picafort

Sembla, segons paraules del batle, que el centre sanitari de Can Picafort no ha entrat en servei degut a una manca d'acord entre el nostre ajuntament i la Conselleria de Sanitat

del Govern Balear. El finançament del projecte era: repartit un 83% a càrrec de la Conselleria, un 17% i el solar a càrrec de l'ajuntament, les discrepàncies sorgiren pel tema de l'aire acondicionat, els acabaments i la dotació de material. Sembla però que la cosa es troba en vies de solució.

Institut de Santa Margalida

A la pregunta de quan l'institut estaria acabat, ens va dir el batle que s'ha d'inaugurar abans que comenci el proper curs, però que no pot adelantar la data de la inauguració. Sí que ens va demanar que fèssim evident que la seva preocupació en aquest tema es centrava en que es complissin els plaços d'acabament i que no hi hagués cap cost addicional al de les obres i sembla que les dues condicions es compliran.

Escola Vella

Amb relació al tema anterior preguntàrem pel destí del Col·legi Vell, una vegada estigui l'institut en funcionament, a veure si seria el futur centre cultural tantes vegades demanat, idò bé, sembla que hi pot haver un problema i és que el Col·legi Públic "Elionor Bosch" tenguí necessitat d'un parell d'aules pel seu funcionament, aleshores s'hauria de condicionar el desafectament de l'edifici a la construcció de les aules necessàries al Col·legi Públic, o a cercar qualche tipus de solució. Això ens fa ésser cautelosos, ja que sembla que els nostres ajuntaments són reacs a fer inversions en cultura, cosa que no passa en instal·lacions esportives, camins rurals, cementeri i en obres d'altra naturalesa. Esperem que aquesta tendència canviï qualche dia.

Cursets de l'Escola d'Adults

Li comentàrem també al batle l'existència d'un cert descontent pel fet que una sèrie de cursets de l'Aula d'Adults no tinguin cap tipus de subvenció per part de l'Ajuntament, a més d'una sèrie de petits problemes d'organització, ens va contestar que cada curset portava implícita una subvenció, els que no

 eren totalment subvencionats, i ens va rebatre les nostres queixes amb el fet que el que era positiu és que els cursets s'hagin fet, per part d'aquest ajuntament i no per part de cap altre, per primera vegada a la Vila, i que espera que funcionin de cada any millor.

Nosaltres ens veiem en la necessitat d'afegir que, al manco un dels cursos no ha rebut subvenció de cap classe, d'altres ho sospitam. I a l'argument de que aquests tipus de cursos no els havia fet cap ajun-

tament, hem de dir que en anys anteriors l'Escola d'Adults havia funcionat a Can Picafort que, si no anam errats, pertany a aquest municipi.

Volguerem saber la seva opinió sobre un fet, referent a la finca del Ravellar, que va originar a un ple una discussió entre els regidors, Cristòfol Salvà i Joan Monjo, ambdós membres de la majoria governant, en el que sembla que ha predominat l'opinió del regidor Monjo, cosa que demostra, segons alguns comentaris, el

poder del regidor d'UM a dins l'ajuntament. Va dir el batle que sols ell i cap altre membre de l'ajuntament té potestat per obrir un expedient d'infracció urbanística, ni el Sr. Monjo tampoc, i en aquest cas s'ha obert un expedient que segueix el seu curs normal. Va afegir el batle que alguns comentaris "d'oposició de cadireta", són comentaris interessats per tal de desestabilitzar la feina de l'ajuntament.

BAN DEL BATLE

D, Miquel Cifre Ferrer, Batle-President de l'ajuntament de Santa Margalida, Balears.

Fa saber que:

Atès les necessitats d'adquisició de sepultures del Cementeri Municipal i davant les noves demandes, per part dels veïns del nostre terme, en tal sentit, he decidit l'obertura d'una inscripció de sol.licituds, als efectes de preveure la possibilitat de posar en marxa les obres de la 2ª fase d'ampliació del Cementeri Municipal.

Està previst la formalització del Projecte sempre que existeixin un nombre de sol.licituds equivalents al 60% del total de les sepultures.

Es mantindrà l'ordre de sol.licitud, segons el número de registre als efectes de l'atorgament de la concessió.

El que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Santa Margalida, a 10 de gener de 1996. EL BATLE

**AUNTAMENT DE
SANTA
MARGALIDA**

TELÈFONS D'INTERES

AJUNTAMENT DE SANTA MARGALIDA	52-30-30 // 52-30-50 // 52-31-08
FAX AJUNTAMENT STA. MARGALIDA	52-37-77
FAX CA'N PICAFORT	85-18-36
CENTRE AMBULATORI S. MARGALIDA	52-39-42
C. PICAFORT	85-10-75
AMBULÀNCIA.....	52-30-30 52-30-50
P.A.C. DE MURO.....	53-81-88
POLICIA LOCAL SANTA MARGALIDA	85-19-09
C. PICAFORT	85-03-10
GUARDIA CIVIL STA. MARGALIDA....	52-30-22
JUTJAT.....	52-30-01
BIBLIOTECA SANTA MARGALIDA.....	52-38-95
CASA DE CULTURA.....	52-38-95
LLAR DELS PADRINS.....	52-39-42
FARMACIA MARIA R. PUJADAS.....	52-34-89
SEBASTIÀ BUADES	85-09-86
MAGDALENA JUAN	85-04-00
PARRÒQUIA SANTA MARGALIDA.....	52-31-19
CA'N PICAFORT	85-01-15
COL.LEGI ELEONOR BOSCH.....	52-34-31
GRADUADA	52-32-94
VORA MAR	85-08-06
CORREUS SANTA MARGALIDA.....	52-32-17
CA'N PICAFORT	85-11-36
"LIMPIEZAS URBANAS DE MALLORCA"	52-30-07
MONGES AGUSTINES S. MARGALIDA	52-31-15
MONGES AGUSTINES C. PICAFORT	85-03-45
FUNERÀRIA.....	52-32-81
GESA AVERIES (Sector Inca).....	88-00-77

Gent Major

Activitats de l'Associació "Hero"

Entre els passats dia 4 i 19 de gener, l'associació de 3ª Edat "Hero" va passar uns dies de vacances a l'hotel "Safari" de Gandia, València. Allà celebraren una animada festa dels Reis, que repartiren nombrosos regals.

El 30 de gener, assistiren a unes matances organitzades per "la Caixa" a "Can Bernat de sa Parra" de Porto Cristo, i una excursió pels voltants.

Dia 9 de febrer, un bon grup de l'esmentada associació va esser la primera de Mallorca en visitar oficialment "El Corte Inglés", foren amablement atesos pel cap de relacions externes del centre. En la mateixa jornada assistiren a la representació de la comèdia de Xesc Forteza "Classe mitja acomodada" al Teatre

Principal.

El Dijous Llarder, dia 15 de febrer, es va omplir el saló del "Bar Arachu", amb el tradicional sopar de carnaval i el ball de disfresses.

Dia 29 de febrer, està prevista una visita als jardins de la Vall d'en March i els seus voltants.

M.M.

Des de Cascas (Perú) a Santa Margalida.

Sor Antònia Rosselló, la monja margalidana, missionera a Cascas (Perú) ha vingut a passar uns dies a Santa Margalida i ens ha fet arribar un missatge perquè la nostra revista el faci arribar als margalidans:

"El nom de Cascas és ja molt familiar per a la gent de Santa Margalida. Fa ara quasi tres anys que jo era per aquí i vaig tenir la gran sort de poder-vos mostrar mitjançant unes "filmines", el treball que realitzam amb la gesnt més necessitada del nostre lloc. En aquells dies les vostres mans plenes de generositat s'aixecaren perquè jo fos la portadora de la vostra solidaritat amb els més senzills, y així ho vaig fer.

Vull donar gràcies per pertanya a un poble tan sensible a les necessitats del germà que sofreix.

Vull agrair de manera molt especial a Miquel Cifre, batle del nostre poble de Santa Margalida i als seus regidors per haver-nos fet arribar la quantitat de 150.000 pessetes, per continuar l'obre del complex "Sebastián Gili), contibuïnt així al desenvolupament social de tants nins i vells que viuen en condicions infrahumanes per manca de recursos econòmics i a causa de malalties, tasca primordial de la nostra Congregació, herència del Fundador: "estendre la mà al desvalgut sense fer distincions entre les persones".

Us agraeixo tot el recolzament moral, espiritual i material que em brindàreu i vull recordar-vos que Crist vos segueix cridant a treballar en aquesta obra i concretament em vull dirigir als més joves perquè recordin que mentre ells viuen en l'abundància, en els pobles del Tercer Món, els joves de la seva edat els manca allò que és més elemental per poder-se desenvolupar com a persones, per la qual cosa no es pot

viure donat l'esquena a una realitat que hauria de despertar la solidaritat i el desig d'ajudar a que aquests joves millorin la seva situació i siguin evangelitzats. T'has demanat qualche vegada si Crist et crida a seguir-lo per portar a terme aquesta missió? Anima't! Crist i els germans t'esperen.

Nota: Si desitjau més informació, telefonau al n° 712598 i demanau per Sor Virginia Isern.

Sor Antònia Rosselló

Donatius per a Cascas

Fa pocs dies que Sor Antònia va tenir una xerrada amb la gent de Santa Margalida, al Saló de plens de l'Ajuntament, allà va exposar la feina que les monges i altres missioners al Perú, reforçada amb unes fotografies molt expressives. Entre altres coses ens va mostrar la granja de polls "Santa Margalida", construïda a partir dels donatius que gent de la Vila va fer a través de la nostra revista. També va demanar Sor Antònia ajuda a la nostra Vila i que aquesta podria canalitzar-se mitjançant la revista, per tant aquí donal el número de compte al qual es poden fer els donatius qui ho desitgi i nosaltre tendrem cura de fer-los arribar a Sor Antònia.

Donatius:

Caixa de Balears "Sa Nostra"
compte corrent n° 0193820863

A l'hora de fer el donatiu pregaríem que aclaríssiu que va destinat a les missions de Cascas (Perú).

Per altra banda hem de manifestar que l'Ajuntament va entregar a Sor Antònia un donatiu de 300.000 pessetes.

**Muebles
Payeras**

*El seu establiment "expert" a Santa Margalida
Tot un expert en mobles i electrodomèstics*

MOBLES TOTS ELS ESTILS
MOBLES A MIDA
MOBLES CUINA
CORTINATGES - TAPISSERIA
CATIFES - IL·LUMINACIÓ

Plaça de la Vila, 15
Telèfon 52 30 79 - Fax. 52 30 34
SANTA MARGALIDA (Mallorca)

Via Suissa, 60 (front de la benzinera)
Telèfon 85 10 97
CA'N PICAFORT (Mallorca)

**Nuevo
NISSAN
ALMERA**

desde
1.966.000
ptas.**

Un vehículo sin opciones.*

*** EQUIPAMIENTO DE SERIE:** 100 CV · 16 VALVULAS · INYECCION MULTIPUNTO · MOTORES GASOLINA 1.4 Y 1.6 O DIESEL 2.0 · DIRECCION ASISTIDA DE SERIE · SUSPENSION MULTIBRAZO CON SISTEMA DE CONTROL LINEAL (MLB) · AIRBAG DE SERIE · ELEVACION ELECTRICAS DE SERIE · CIERRE CENTRALIZADO DE SERIE · 3 AÑOS DE GARANTIA O 100.000 KM · OPCION 3 O 5 PUERTAS · UNAS EXCEPCIONALES CONDICIONES CON **NISSAN FINANCIACION**.

*P.V.P. recomendado versión 1.4 S 3 puertas (IVA, impuestos de matriculación, transporte, Nissan Assistance y sobrevaloración vehículo usado incluidos) en península y baleares. Oferta válida para unidades en stock matriculadas antes de fin de mes. *Equipamiento citado según versiones.

INTERNET: [HTTP://WWW.NISSAN.ES](http://WWW.NISSAN.ES)

COVEAUTO S.L.

Miguel Ordinas, 7 · **STA. MARGALIDA**

Exposición y Venta: Tel./Fax: **52 39 94 - 85 60 79**

Taller: Tel.: **52 39 94** - Móvil. **908 83 83 05**

AHORA
Nissan

Ens ha arribat el correu

Carta del Batle al PP

El batle de la Vila ens prega la publicació d'aquesta carta:

Sr. President de l'agrupació local del Partit Popular de Santa Margalida

Santa Margalida, 26 de febrer de 1996

El motiu de la present és fer-lo coneixedor de la meua desaprovació i la meua repulsa davant el fet que la seva agrupació hagi clavat claus o tatxes a les palmeres del Passeig del Povàs, i als arbres de la plaça de la Vila i del carrer de la Constitució, per tal de penjar-hi els seus cartells de propaganda electoral.

Aquest ajuntament no ha posat fins ara cap impediment per a l'ús d'espais públics, per a l'emplaçament de la propaganda dels diferents partits polítics, a més dels estrictament indicats per a aqueixa finalitat. Ara bé, el que no pot ser de cap de les maneres és que això suposi el deteriorament d'un bé públic.

Consider molt greu que el seu partit no hagi trobat cap altra manera per col·locar els seus cartells a les palmeres i als arbres que clavant-hi tatxes o claus. Com supós que vostè ja devia saber, el que pertoca fer en aquests casos és penjar els cartells amb cordelles, o en tot cas amb fil de ferro. En canvi allò més còmode -i il·legal- és clavar-hi una tatxa. crec que haurien de començar a distingir entre allò que és més còmode per al seu partit, tot i que pugui resultar perjudicial a la comunitat, i allò que, tot i requerir un major esforç per part seva, és el que pertoca fer a una agrupació local d'un partit polític, a la qual li pertoca també vetlar pels interessos del municipi.

Pens que aquest fet diu ben poc en favor de la consciència cívica, medi ambiental i de respecte al patrimoni públic d'aquells que han consentit fer malbé a uns arbres que són patrimoni del municipi només per col·locar-hi la seva propaganda.

En tot cas, el que no faré, almanco en aquesta ocasió, és ordenar -com va fer l'ajuntament de Palma, governat pel seu partit- que se retiri la propaganda electoral que infringeix, per mor de la seva col·locació, la legalitat vigent.

Esper que d'ara endavant tenguin en consideració aquestes paraules.

Atentament:

Miquel Cifre Ferrer

Batle-President de l'Ajuntament de Santa Margalida

A més d'estimar la teua terra et pots comprometre amb ella, si vols.

A l'últim número de la revista hi aparegué un article d'opinió, suposadament sobre el nacionalisme, el qual m'ha empès a replicar.

Primer de tot, per poder parlar de les coses amb propietat, val la pena definir la posició nacionalista: es pot entendre com un desig de conservar la pròpia personalitat i cultura perquè serveixin de plataforma cap al món, cap a un món més ric on els matisos treballin per a la pau, l'evolució i el progrés de tots. Tots sabem que un individu amb una personalitat feble difícilment obra amb responsabilitat i, més important encara, útilment. Doncs el que ve a ser el nacionalisme és una plataforma i de cap manera una meta tancada. També és important diferenciar nacionalisme de racisme (l'article anomenat al principi, parla més de fets racistes, o feixistes fins i tot, que no del nacionalisme, és a dir: "confon el personal"). El racisme és oposar-se frontalment a altres cultures, menes d'actuar, races... De cap manera es poden semblar. El nacionalista entén els altres, però conserva allò que li és propi. El nacionalista estima les seves arrels i amb elles es compromet i respecta les altres cultures com si fossin pròpies, però només a la seva dona devoció.

De cap manera es pot dir que el nacionalisme es tanqui o posi fronteres; senzillament, el nacionalista vol tenir qualche cosa per compartir i, per això, necessita protegir-se dels qui ataquen la seva cultura. Però, que quedi clar: El nacionalista no ataca, sinó que es protegeix. De cap manera entendria que a Madrid es parlés català oficialment, però entenc que aquí necessitem que no s'abandoni la nostra llengua i cultura. Qui és ara l'agressor i l'agredit? Qui és ara l'opressor i l'oprimit? Jo ho tenc clar: l'opressor és el que té més força i l'oprimit és el que en té menys. Que jo sàpiga, el castellà no està en vies d'extinció.

No entendria que per les festes de la Beata es cantàs: "Sor Tomaseta ¿donde estais? ya os podeis esconder...". seria bo que, a més de cantar la cançó, hi posàsim atenció: La Beata és un dels símbols de la nostra cultura i a la cançó hi ha un dimoni que dins un pou la vol tirar (tal vegada sigui al pou de l'oblit). Amb una paraula: basta anar a Palma per veure quina és la llengua que s'està oblidant i quina no. La Vila es troba a uns 50 quilòmetres de Palma, el que passa a 700 o 800 quilòmetres ja no m'importa tant. A més, a Madrid tenen clar quina és la seva llengua!

I una cosa més: jo també estim Mallorca, però mai no gosaria dir si més o menys que un altre mallorquí. No consider que la meua manera d'estimar-la sigui superior, la que més estimació comporti. Som nacionalista, i no som egoista, racista o feixista.

Atentament (i sense haver volgut agraviar):

Antoni Ferrer i Capó

P.D.: Jo també vull un món a on no hi hagi barreres, un món ideal, però s'ho paga tocar amb un peu a terra i veure que per construir aquest món, les eines són al món real, al d'ara.

Santa Margalida per Bòsnia

El dia 18 de gener del 1996 el col·lectiu de Joves de Santa Margalida, entre els quals, Antoni Mas, Mònica Ferrer, Joan Malondra... organitzadors del concert "Roc per Bòsnia", fan entrega a Rodrigo del Pozo Gutiérrez, membre d'Europa per Bòsnia a Mallorca, de la quantitat recaptada durant l'esmentat concert: 678.756 pessetes, perquè es destinin a atendre les necessitats de caràcter humanitari de qualque municipi del cantó de Bihac, i serveixin a la vegada per establir un primer vincle de solidaritat que acabi amb l'establiment d'alguna fórmula d'agermanament amb els destinataris.

El dia 29-01-96, s'entrega formalment la quantitat donada - convertida en marcs alemanys arriba a 7.950 D.M.- al representant del govern bosnià a la ciutat, Ismet Hrnčić en representació de l'ajuntament de Ključ i del seu batle, Asim Egrlic.

Ubicació

El municipi de Ključ està situat a la zona nord-occidental de Bòsnia, entre les ciutats de Bihac i Bugojno, a la ruta que uneix Zagreb amb Sarajevo. Les ciutats properes més importants són: Sanski Most, Banja Luka i Jayce.

Es tracta d'una zona de mitja muntanya i extenses valls de clima mediterrani-continental, amb temperatures suaus d'estiu i hiverns freds i humits, fàcilment s'arriba als 10º sota zero.

Característiques abans de la guerra

Era un dels municipis de major superfície de Bòsnia, amb un total de 38.000 habitants, molt repartits en llogarets pels voltants de la petita ciutat de Ključ.

L'adscripció ètnico-religiosa de la població era: 17.500 bosniomusulmans, 20.000 serbobòsnios-ortodoxes i 500 bosniocroatas-catòlics.

L'activitat tradicional de la zona era l'agrícola i la indústria de la fusta i els seus derivats, amb molta tradició en la fabricació de mobles.

Situació durant la guerra

El municipi fou ocupat pels radicals serbis a la primavera de 1992. Tots els que es definien com a bosnians, majoritàriament bosnians musulmans, foren objecte de la neteja ètnica, es comptabilitzaren 700 civils assassinats, la resta foren expulsats i viuen com a refugiats entre Bòsnia Central, Croàcia o a altres llocs d'Europa, inclosa Espanya, a camps de concentració, o es quedaren a la ciutat sota condicions de convivència molt dures.

Després dels acords, el 35% del Municipi, inclosa la ciutat, permaneixera sota l'autoritat de la República de Bòsnia Herzegovina, i el 65% restant sota l'administració de la "entitat" serbiobosniana.

Situació actual

Després de la liberació de la ciutat, la situació per a la població civil resulta extremadament precària: manca l'energia elèctrica, els medis de transport i els vehicles, els monuments de caràcter històric i les mesquites han estat dinamitats, moltes vivendes total o parcialment enderrocades, les centrals i línies telefòniques inservibles i part de les canalitzacions subterrànies destrossades.

Amb l'esforç de la població que, a poc a poc retorna i els escasos mitjans que proporciona l'ajuda internacional, es van restablint lentament els serveis bàsics encara que en condicions de precarietat absoluta. Així com les escoles amb mitjans molt minvats.

En els llogarets dels voltants les condicions són encara pitjors, la major part es troben literalment arrasats i no es preveu que puguin retornar els seus habitants fins que no hagi passat el cruu hivern.

Necessitats prioritàries

Aliments- la població viu del que reb de l'ajuda humanitària, ja que la producció pròpia de queviures és quasi nul·la. Manca farina, oli, sucre, conserves de carn i de peix, llet pols, llegums i, sobre tot menjar d'infant.

Vestit- Les necessitats de roba han estat cobertes, manca calçat d'hivern.

Escola- És on es troben més desassistits, tenen escàsament cobert el material de primera necessitat. Les carències són absolutes pel que fa al material mínimament el·laborat: útils de laboratori, llibres, aparells tècnics bàsics etc. Per aquest motiu es destinarà a aquest sector els doblers que han aportat els ciutadans de Santa Margalida.

Sanitat- Les necessitats primàries estan cobertes a partir de l'Ajuda internacional.

Agricultura- Essent un municipi eminentment agrícola no poden treballar la terra per manca d'eines, llavors, etc.

Reconstrucció- No tenen material d'obra, eines i maquinària, disposen sobradament de fusta però careixen de mitjans per treballar-la.

Serveis- És pecís restaurar la xarxa elèctrica i les comunicacions telefòniques. Aquests mitjans són necessaris ja que la comunicació és imprescindible en una població que té més d'un 70% de refugiats a altres països.

Conclusió

De tot el que hem exposat volem destacar que el destí que s'ha donat als doblers que els ciutadans de Santa Margalida recolliren per a la població de Bòsnia es considera molt encertat, no només pels que es pugui aconseguir pels centres escolars de Kljuc, sinó també per la dimensió oberta per a la col·laboració futura en el procés de reconstrucció del Municipi i l'enriquiment mutu que la relació que s'estableixi pugui suposar per ambdues parts.

És per això que a l'hora de fer entrega del present informe, us animam a enfortir el llaç que heu iniciat, etablint una comunicació directa amb les persones contactades a Kljuc i assumint, en la mesura de les vostres possibilitats, alguna de les necessitats per ells manifestades.

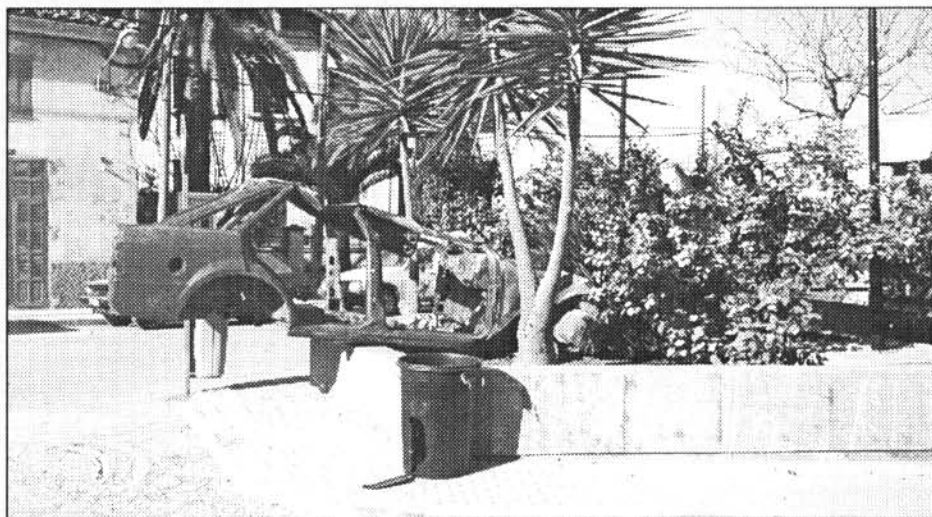
Per a tot això podeu comptar amb el suport de l'organització "Europa per Bòsnia" a Mallorca i amb el meu particular.

Signat:

Rodrigo del Pozo Gutiérrez
membre d'Europa per Bòsnia a Mallorca.

Nota: Acompanyen a la carta els documents acreditatius dels destí dels doblers i llista del que es pretén comprar, així com un document d'agraïment.

Que passa a la Vila amb els "quintos"?

Quin pecat a comès el nostre poble per haver de sofrir, any rera any, les malifetes i gamberrades dels seus "quintos"? Suposam que el pecat de consentir-les i en certa manera animar-les, des dels pares fins a les autoritats que, pot ser pensant en les eleccions, no tenen ganes de refusar un parell de dotzenes de possibles votants.

Pot ser la motivació dels quintos sigui l'intent de guanyar una suposada competició amb altres pobles, més o manco propers que, a pesar de ser molt pocs, encara n'hi ha qualcun en el que pensen que esser quinto dóna potestat per fer gamberrades i atropellar els drets i els bens de les persones. Alguns empesos per l'abús de l'alcohol, que aquesta es una altra part llastimosa del problema, no s'aturen davant algunes de les barreres que la vida de societat imposa. Mentre desaprofiten l'ocasió de fer festa sana i positiva, d'animar, no molestar la

gent del seu poble i fer que els seus conciutadans els mirin amb una mica més de simpatia.

A vegades no podem manco que pensar quina és la verdadera imatge de la joventut de Santa Margalida, la que organitza concerts en benefici de Bòsnia, la que recolleix juguetes pels nins que no en tenen, la que va a netejar la vorera de la mar o el talayot de sa Cova de Sa Nineta i altres fets semblats, o la que tuda el temps i les energies en fer bromes de mal gust, gamberrades, que si més no, causen malestar entre molta gent del poble.

Qualcú ens ha dit que els quintos d'enguany s'han moderat bastant, si això és així, alabat sia Déu, i esperem que la cosa prengui per bé en lloc d'anar a pitjor, i que els senyals de tràfic i les parets de la Vila i altres elements no sofreixin les conseqüències d'una bulla mal entesa.

Denúncia

Ara hem de deixar constància d'un fet que una persona amb noms i llinatges, ens ha vengut a demanar que ho esmentàssim a la nostra revista: Vet aquí que els quintos organitzaren la rifa d'una porcella amb combinació am la loteria del dia 5 de gener del 1996. Idò bé, la persona agraciada i posseïdora del número guanyador no ha pogut -segons ens manifesta- aconseguir que se li entregàs el premi promès, ni comptant amb la intercessió del batle. A més d'això ha hagut de sofrir que els mateixos quintos li fessin befa pel carrer i es riguessin d'ella.

Segons ens han dit, aquesta és una "broma" més de les que solen fer els quintos, nosaltres defensam el dret de les persones a ceptar-les o no, de totes maneres, a ningú no li agrada que l'enganin ni molt manco que s'enriguin d'ell.

R.B.

C/. Es Clavet, 10
07450 Sta. Margarita, Mallorca.
Tels. 52 31 31 - 52 38 38
Fax. 52 37 95

VENDA ORDINADORS
SUMINISTRAMENTS INFORMATICS
CLASSES D'INFORMATICA
COMPTABILITAT - DECLARACIONS
IMPRESSORES

Plaça de S'Abeurador, 12
07450 - Santa Margalida
Tel. (971) 52 38 34
Fax. (971) 52 39 80

HERRERIA Y CARPINTERIA DE ALUMINIO
CALAFAT-TAULER, S.C.

Ctra. Ca'n Picafort, S/N. - Tel. 52 36 57 - 07450 SANTA MARGALIDA

RESTAURANT - BAR

**NOCES
COMUNIONS
MENU DIARI**

Ctra. Manacor - Inca, Km. 9 - Tel 83 02 46 - PETRA - LOCAL CLIMATITZAT

Pensaments de l'arbre ferit

deim: "Només una paraula Vostra pot salvar la meua ànima", després no ens enrecordam.

Heu pensat mai en els sentiments i les paraules? Com passam dels sentiments més intensos a les paraules més apassionades? D'això m'agradaria parlar avui: dels sentiments i les paraules.

N'hi ha que diuen que no tenen paraules per expressar els sentiments i n'hi ha que diuen que no ténen sentiments, que només resten paraules buides. Idò, jo crec que això, les dues coses, ens passen a tots alhora, al mateix temps, sese poder-ho remeiar.

Hi ha cops que dein: "t'estim" quan volem dir: "et necessit". Altres diuen: "no et vull veure", quan volen dir: "tenc por de que no m'estimis, inclús n'hi ha que diuen: "t'odio" quan volen dir: "t'estim amb desesperació". Perquè ens esforçam en dir el que realment no sentim? Pot ser ens enganam o volem enganar els altres? No ho sé. Crec que de tot sentiment neix un interrogant, i la por es fa present quan l'interrogant és massa gros. Al meu parer, l'interrogant més gros prové de l'amor; quan deim; "t'estim" demanam l'amor com a resposta i, en mig del sentiment i de la resposta hi

ha la pregunta, el gran interrogant.

El cor batega alegre com el batec de la curiositat d'un infant, quan ens responen "sí"; però si ens diuen "no", el cor entra dins el drama de la desesperació, de la més indigna tristot. Com una resposta pot canviar le vida! Com un sentiment nascut de l'interior, de la més transcendental profunditat del cor pot canviar-nos la vida! Com una paraula: un "no", pot enderrocar la feina de tota una vida, els projectes, la vida mateixa! com un "sí" basta per convertir-nos en déus, en flor nova batiada per la més suau humitat! Només arrib a una conclusió: una paraula pot esser el menjar de tota una vida pels altres, o pot ser l'arma que assassini les seves vides. I també per a nosaltres una paraula pot significar vida o mort.

Si això és així, perquè ens hem acostumat a amagar els bons sentiments, a callar les paraules hermoses? I, sobretot, perquè no ens costa gens de pena insultar els demás, empènyer-los cap al forat de la mort? I és que hi ha un sentiment amb el qual no comptàvem: la vergonya de nosaltres mateixos. Ens crèiem valents!

El pi de Son Tovell

Favades del dimoni bencreent...o no

Resum i endavant l'any nou.

Ara que Nadal ja és passat, és bo pensar un poc en l'any que ha finit, els fets ocorreguts... fer un breu (intens i fava) resum:

Començarem l'any 1995 ben panxaplenes i alegres, mentre a Sarajevo es morien de fam i de fred, i no fou l'únic desastre. A les portes de l'estiu, vingueren les eleccions municipals i autonòmiques; guanyaren a la Vila el PP i el PSOE, per aquest ordre, però el PP s'endinsà dins un túnel i el PSOE fou l'encarregat de dir missa, amb els respectius escolanets. Mentrestant la guerra a Bòsnia continuava. Els nins tornaven a escola pel setembre i el PP ja cercava dir missa, però un dels escolanets li digué que no, que ja anava bé així com estava... a més, a l'altre escolanet el nomanaren definitivament escolà major auxiliar del capellà a la diòcesi de Can Picafort.

Mentre això passava hi havia més morts a Bòsnia - per cert, uns joves organitzaren un concert per atacar la guerra amb el renou de la música, desgraciadament el que portava els aparells de sò no en devia estar molt d'acord (devia tenir amics serbis, o devia fer feina

per l'ObNUbilació).

Ara, començant l'any nou, el capellà encare no sap com pot dir missa amb el calze hipotecat i l'altar envoltat de boira. A més, el PP encara no troba la sortida del túnel (fins ara ha estat oposat però de cap manera oposició).

Val dir que el començament de l'any ens dugué el tancament de les portes de la Casa de la Vila, els vespres, els capvespres dels dissabtes i els diumenges i festius. Pot ser hauriem de pensar de tancar-les per a sempre i declarar-ho en fallida (això es diu llevar el mal d'arrel). Fa dos anys parlaven tant dels forats del "barco" i, ara, ja l'abandonen unes hores i dies determinats) l'horari de tancament), això pareix mal senyal.

Aquest Nadal, per seguir amb el tema, ho hem pogut comprar tant de torró, hem hagut d'estalviar doblers per pagar la pujada d'impostos de la vicaria, deu esser que volen comprar una grua per mig-treure el "barco". Bé tot sia per esser solidaris... amb els errors dels demás i les misses cantades. No tenc més ganes d'escriure.

En Benparlat d'Hero

Maria Payeras Piña

Maria Payeras és, principalment, una persona que té fe, treballa per a la seva família i per a l'Església, assolint el compromís que tot cristià hauria d'assolir amb la seva creença. Ella ha estat l'impulsora a la Vila d'un grup que treballa pel Sinode Diocesà, ella també, amb altres persones, va ser fundadora d'una confraria que porta el nom de la Mare de Déu de Lluc i que fa uns anys és present a les processons de Setmana Santa.

-Maria et consideres una persona compromesa amb l'Església?

-Em consider una persona totalment compromesa amb l'Església, ara que, en els temps que avui vivim, a vegades és fa difícil trobar temps per segons quines coses, però pens que tots, jo la primera, hauriem de trobar-ne de temps per treballar per l'Església i per la nostra fe.

-Penses que l'Església manté un compromís amb el poble en general o sols amb un sector determinat?

-L'església tal com jo l'entenc hauria d'estar compromesa amb tots, no hi ha d'haver sectors, ni rics ni pobres, ni llests ni beneïts, si de cas hauria d'estar més a prop

dels que tenen més mancances. Nosaltres ens hem d'acostar a l'Església però també l'Església s'ha de fer més propera a tothom.

-Sé que formes part d'un

...“el sínode és com un petit concili, en el qual es vol sentir la veu del poble”...

grup sinodal. Ens podries explicar que és això del Sínode?

-Sínode vol dir “tots junts feim camí”, jo form part de dos grups, aquí a Santa Margalida som

vàries les persones que formam el grup i procuram fer el camí junts, la feina en comú. El Sínode és com un petit Concili, en el qual es vol sentir la veu del poble, la veu dels laics, dels que no essent ni religiosos ni capellans, formam part de l'església, del poble de Déu.

-Per tant, quins són els objectius que es proposa?

-Jo diria que cerca que hi hagi més cristians compromesos, i posar en pràctica molts dels continguts del Concili Vaticà II, per a molta gent desconeguts, i que la veu dels cristians es deixi sentir en el si de l'Església, i també que de la mà del Vaticà II s'arribi a una modernit-

zació d'aquesta Església perquè camini amb els temps.

-Ens pots explicar la composició dels grups i quina és la seva tasca?

-A tot grup sinodal hi ha d'haver un Moderador que s'encarrega de conduir la feina del grup, un Secretari que porta la que en podríem dir la part administrativa o burocràtica, un Conciliari que ha de ser capellà, religiós o religiosa o un laic ben informat i un mínim de 7 persones i un màxim de 15. Tota persona pot formar part del grup, inclús les no creients, totes han de ser escoltades i les seves opinions serveixen per fer la llum des de distints punts de vista i tota aportació serveix per enriquir el grup i la feina que pugui fer.

-Què esperau conseguir de la vostra feina?

-Al manco més participació, més gent compromesa, donar més testimoni de cistia i si podem aportar qualche cosa per construir una Església més justa, més acostada al poble i més de tots, molt millor.

-Què diries a la gent que es considera cristiana, en certa manera practicant, amb relació a la formació dels grups sinodals?

-Que tota persona que

senti inquietuds i que vulgui aportar la seva opinió que s'acosti al grup, ara som pocs, formam el grup, tu mateix com a secretari, Na Bel Roig, Na Maria Roig, Na Bel Bordoy, Na Bàrbara Alòs, En Baltasar Torres, Na Margalida Nadal, que ve quan la seva feina li ho permet, Sor Isabel com a Consiliari i jo mateixa com a Moderadora. Torn repetir però que tothom hi té cabuda, esperam que hi vengui més gent que es vulgui integrar. Des d'aquí vull convidar-la.

-Creus que l'Església necessita una renovació, o simplement caminar com ha caminat sempre?

-Hi ha un refrany que diu "Renovar-se o morir" idò jo crec que no es pot mantenir així, necessita una renovació si no vol morir.

-En relació a la vida parroquial, aquí a Santa Margalida que creus que s'hauria de fer per dinamitzar-la?

-Actualment hi ha la que en podríem dir La Junta d'Obres, però hi hauria d'haver i no hi és, el Consell Parroquial. Pens que és una cosa que s'hauria de formar, que els feels prenguin part en l'administració i en el funcionament de la nostra Parròquia i que prenguin part en la seva tasca. Així com hi ha gent que va a fer l'església neta, hi hauria d'haver gent que fes les lectures o passàs la baci-na o moltes altres coses

en que un laic pot ajudar a les tasques de la Parròquia.

-La confraria que, juntament amb altres persones, fundàreu ja fa uns anys i camina pels seus peus, quants socis té?

-La confraria es va fundar l'any 1991 i va sortir d'una conversa amb Na Francisca Tous que em va parlar de fer-nos uns vestits de cucuia. Decidírem que la fariem, la confraria, sota el patrocini de la Mare de Déu de Lluc, amb el vestit del mateix color que

... "hi hauria d'haver, i no hi és, el Consell Parroquial"...

els blauets, color de cel i blanc, i l'escut i l'estendard i assessorats per la confraria del mateix nom de Sa Pobra, sortírem a les processons de Setmana Santa, abans sense pas i després amb els passos vivents que tant han agradat a la gent, sobretot el de la Dolorosa o la Pietat que té una emotivitat que arriba al cor. El primer anys sortírem amb 33 persones, 30 confreres i les tres Maries. Actualment tenim un total de 43 penitents, 16 socis que sols paguen la quota, i 8 persones que s'ofereixen per empenyer el pas i les dues que van sobre el pas. Vull dir

també que el nom de la confraria és "de la Mare de Déu de Lluc i de Crist de la Pietat".

-Quins són els vostres projectes immediats?

-Enguany el que volem fer és el vestit dels que empenyen el pas, també cada any feim un donatiu als necessitats, l'any passat el ferem per Bòsnia i enguany serà per Rwanda. Fer la pujada a Lluc que enguany la farem dia 10 de març i esperem que s'hi afegeixin altres confraries de la Vila, com ja ho feren l'any passat. També prendrem part a l'exposició de confraries de Mallorca que enguany es farà a Palma, al recinte d'IFEBAL.

-I els projectes futurs?

-Si es pogués fer sempre un pas vivent no hi hauria cap problema, però per si un dia no el podem fer el nostre projecte de futur es centra en fer un pas que, lògicament, seria el de la Pietat.

-Com milloraries les processons de la Setmana Santa margalidana?

-Una cosa que pens que hi manca és un acompanyament de tambors, si ve la banda de cornetes i tambors de Can Picafort no hi ha problema, però si no ve pens que cada confraria hauria de dur uns quants tambors. Crec que les processons tenen un bon nivell, tot es pot millorar, però si tots anam units i no queim en el

parany de la competència podem tenir unes molt dignes processons.

-El pregó de Setmana Santa fa uns quants anys que es fa a la Vila, però sembla que no calat massa; que es podria fer per implicar a la gent en aquest acte?

-Pensem que quan es va començar a fer el pregó de les festes de la Beata també hi anava molt poca gent i ara s'ha convertit en un dels millors actes de la festa, pot ser el de Setmana Santa amb una mica més de difusió i si se l'envoltàs d'una sèrie d'ingredients i que de les confraries hi assistissin uns quants de confreres amb el vestit de cucuia, i algunes coses per l'estil, podria arribar a tenir el ressó que hauria de tenir.

-Que podem afegir a tot el que has dit?

-Bé, ja que parlem de la Setmana Santa aprofitaria per dir que el que té d'important la Setmana Santa i que és el fonament de la nostra religió, és el fet que Crist va ressusitar, i que nosaltres hauríem de ressuscitar també deixant de banda tot el que és vell i negatiu i renovar-nos una mica cada dia.

El tema tractat i la conversa amb Na Maria encara donaria per més allargar aquesta entrevista, però el temps i l'espai ens obliguen a posar-hi punt.

BAR

Ca'n Maco

Pl. Abeurador, 5 - Tel. 52 32 23

*Puertas, persianas, vidrieras y falsos techos en **madera y PVC**

*Pasamanos, muebles a medida y carpintería en general.

*Muebles de cocina, baño, hogar y complementos decoración.

*Proyectos interiorismo

Carpintería Mecánica

C/. Miquel Ordinas, 25

Exposición y venta Muebles

Miquel Ordinas, 31 - 33

Tel./Fax 52 31 45

07450 SANTA MARGALIDA

TALLER DE HERRERIA
**Sebastián Ferrer
Moragues**

**Trabajos en General de
Hierros-Aluminio
Acero inox. y Metalistería
Servicio Guillotina y Plegado**

Pou de Sa Garriga, 22-24

Tel./Fax. 52 34 20

07450 SANTA MARGALIDA

Òptica Santa Margalida

Passeig d'es Povàs, 25

Tel. 52 39 22

07450 SANTA MARGALIDA

Òptica Ca'n Picafort

Passeig Colón, 92

Tel. 85 15 36

07458 CA'N PICAFORT

Carpintería Mecánica

ESTELRICH & ESTELRICH

Miguel Ordinas, s/n. - Tel. 52 35 25 - Sta. Margalida

**AUTOESCUELA
SANTA MARGALIDA**

C/. Joan Monjo March, 38
07450 STA. MARGALIDA

Telf.: 52 34 98
85 14 82

Central Hispano

EL BANCO DE CADA UNO

ES POUÀS, 5 - TELS. 52 30 23/24
SANTA MARGALIDA

CARPINTERIA

HNOS. FERRER, C.B.

Escola, 8
Tel. 52 31 52
07450 - Sta. Margalida

Ecologia i medi ambient

Per Martí Torres

Els Caçadors

Una vegada més, vull contar i informar-vos de les petites coses que no deixen de tenir la seva importància dins el món dels aucells. Com saben els qui segueixen els breus articles anteriors, vaig començar donant uns coneixements bàsics, no només per conèixer els aucells, sinó també de la seva importància. Aleshores vos vaig informar de quina era la primera passa per conèixer-los (l'observació) i com ho havíem de fer. Després d'aquella informació, els interessats ja poden començar el seu divertiment.

L'altre dia, sense anar més enfora, una persona interessada em va demanar per fer una sortida d'observació i decidírem el dia i el lloc, sense sortir del nostre terme, al Torrent de Montblanc, i va resultar un lloc clar per poder observar la greu problemàtica de la realitat:

Fins fa pocs anys, la naturalesa era vista com un lloc on anar-hi a "arreplegar coses", de les quals es podia disposar lliurement i sense límits; boscos i garrigues per tallar, animals per capturar i aucells com mèl·leres, tords, estornells, coes-rojes, ropits... per posar dins l'olla i cadeneres, verderols, pinsans, gafarrons... per engabiar a més de caragols i esclata-sangs fruits del bosc.

Però, el progrés, l'increment de la cultura i un millor coneixement dels sistemes naturals ens han fet veure els límits que tenen tots aquest béns aprofitables: la fauna i flora, l'aigua o l'aire, són recursos naturals renovables que es poden aprofitar; sí, però amb prudència i seny. "No es poden caçar més animals dels que crien (per això hi ha associacions de caçadors) ni destrossar els arbres d'esclata-sangs, sense comprometre el seu futur".

És fàcil d'imaginar com

podria resultar de catastròfic si tots els qui poblam el terme de la Vila, o tots els illencs, fóssim caçadors, o recol·lectors de caragols o d'esclata-sangs... No quedaria un pam de terra per remoure, ni un garagol, ni un conill...

Per això és important promoure els usos d'oci de la natura que no consumeixen recursos naturals desmesuradament: la fotografia, l'observació, l'excursionisme, el ciclisme pels camins rurals...

Un animal de caça pot proporcionar plaer a un caçador (un plaer legítim, naturalment), però un voltor o un falcó no sols pot ésser observat per desenes o

Falcó de la Reina

cents d'observadors, sinó que ho pot ser al llarg de molts d'anys.

I aquesta va ésser la problemàtica que poguérem observar recurrent el Torrent de Montblanc.

Trobàrem un Falcó Marí o de la Reina, mort en la darrera fase de descomposició; la seva mort l'havia causat l'escopeta d'un caçador, el cos del falcó havia caigut d'esquena sobre l'herba i la humitat d'aquesta conservava el plomatge superior i això ens va portar a la seva identificació com a falcó marí (*Falco Eleonora*).

Aprofitant l'ocasió, dedicàrem un temps al coneixement i estudi de l'esquelet, on hi poguérem confirmar l'escopetada: per la fractura de l'ala dreta i la

perforació i fractura, a causa dels perdigons a l'os de la pitrera.

Això ens va demostrar que encara hi ha caçadors poc concienciats pels quals la mort d'un aucell de rapinya no és una destrucció del patrimoni natural i un atemptat que ajuda a la disminució d'una espècie protegida per la llei.

Però el problema dels caçadors encara no acaba aquí: el que hauria d'estar prohibit i tota associació ho hauria de controlar, és el llançament de cartutxes, una vegada utilitzats, que es troben tirats per terra per tot arreu, tant si són de material biodegradable com si no ho són. La vista que fa trobar, a una distància de menys de 100 metres, una quantitat de tres o quatre cartutxes cada tres passes, no és gens agradable. I no sols són els cartutxes sinó també les caps buides de les contenen.

L'altre dia llegia a una revista de caire científic, que cada any desapareixen a l'Estat espanyol, entre 70 i 90 milions d'animals a conseqüència de la caça. En aquesta xifra s'inclouen els que moren d'un tret i els que són afectats indirectament per l'activitat cinegètica. I destacava la revista que de la darrera causa, el plumbisme, l'enverinament que sofreixen els animals quan ingereixen els perdigons de plom que resten escampats després de la caça.

El plumbisme afecta tant a espècies que es poden caçar com a les que són protegides. L'única solució seria substituir el plom per un altre material.

I així podríem seguir una llarga lletania de problemes que els caçadors encara tenen per resoldre.

Tots sabem que dins la Vila hi ha molts caçadors i d'aquests n'hi ha que merèixen un gran respecte, però també n'hi ha que no respecten ni lleis ni regles, i caçar és per a ells matar com més animals millor i disparar contra la primera cosa que se'ls posi per davant.

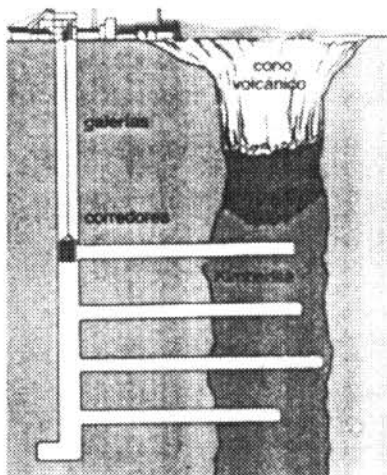
Per Joan Cladera

Són per a sempre!

És la pedra preciosa més apreciada quan és incolora, transparent i sense impureses. D'entre els minerals és el més dur, però el foc el crema i un cop sec el pot reduir a petits fragments. Estam parlant dels diamants.

El diamant és un mineral rar, compost per carboni pur cristal·litzat en el sistema cúbic i que es troba en dipòsits fluvials o en jaciments rocosos a molta profunditat. És el material més dur que es coneix, però a la vegada és bastant fràgil (amb un cop sec el podem trencar). Els cristalls de diamant tenen, per regla general, forma d'octaedre (8 cares triangulars) o forma d'hexaquisoctaedre (48 cares triangulars). Si l'encalentim es crema i desprèn diòxid de carboni (Co₂) mitjançant la següent reacció química: C (carboni) + O₂ (oxigen) = CO₂ (diòxid de carboni).

Els diamants presenten una brillantor extremadament intensa i adquireixen fluorescència quan són

Mina de diamants. (Kimberlita).

d'altres que tenen suaus tonalitats roses, blaves o grogues. Aquests darrers solen procedir de Sudàfrica i no tenen cap tipus de valor com a pedra preciosa i per aquest motiu tenen una aplicació industrial (s'empren en perforacions, màquines

sempre a una segona operació de tallat, amb la corresponent pèrdua de pes i, per tant, de valor.

Un diamant es pot tallar de moltes maneres diferents, les més importants són les següents: talla "en brillant" (56 facetes o cares), talla "16 facetes" (16 facetes), talla "en roseta" (24 facetes a la cara superior i la cara inferior plana), talla "maragda" o "baguette" (de forma rectangular) i talla "en pera" o "en gota" (en forma de pera).

Els diamants més famosos del món i que amb molta freqüència han donat lloc a històries i llegendes fantàstiques són els procedents de la Índia. Entre ells cal nomenar: el "Koh-i-noor" (o Muntanya de foc) de 108'9 quilats, que forma part de la Corona Britànica de la Reina Isabel d'Anglaterra; el "Florentino", de 127 quilats, que va ésser robat i actualment es desconeix on pugui parar; el "Hope", de color blau i de 44'5 quilats, que pertany a Estats Units; el "Dresde", de color verd i de 41 quilats; el "Regente" (o Pitt), de 136 quilats; el "Tiffany", de color groc i de 128'5 quilats; el "Gran Mogol", finalment, "l'Orloff".

El diamant més gran del món i el més conegut va ésser el "Cullinam", de 3.106 quilats de pes (621'2 grams), que fou trobat l'any 1905, a la mina de Premier (Sudàfrica). D'aquest diamant se'n varen treure 9 diamants grossos i 96 de petits. Els dos diamants més grossos que es tregueren són el "Cullinam I", de 530 quilats de pes i "l'Estrella d'Àfrica", del mateix pes. En l'actualitat tots dos formen part de la Corona Britànica.

Tots aquests diamants anomenats anteriorment tenen un valor incalculable, ja que al valor del diamant en si s'hi ha d'afegir també el valor històric.

Els diamants són molt apreciats per la seva intensa brillantor i per la capacitat de refractar la llum que tenen les seves cares poligonals, cosa que produeix efectes de gran bellesa i fa que siguin considerats com les pedres precioses més cotitzades dins el mercat de la gemologia.

sotmesos a radiació ultravioleta (UVA). A diferència dels restants minerals, els diamants no s'originen a l'escorça terrestre, sinó que ho fan a la zona interior de la Terra, denominada mant, a temperatures i pressions molt elevades. Els diamants apareixen quasi sempre a una roca volcànica anomenada "kimberlita" (de la ciutat sudafricana de Kimberley).

Els jaciments de diamants més antics, esgotats actualment, són els de La Índia. Ara, els més importants del món són els de Kimberley i Transvaal (Àfrica del Sud), Mir i Jakust (Rússia), Brasil, Angola, Tanzania, Congo, Venezuela, etc.

El valor d'un diamant ve determinat per la puresa, color i la classe de talla. Hi ha diamants totalment incoloros i d'una excepcional transparència i, en canvi, n'hi ha

perforadores, per polir altres diamants...), La producció mundial de diamants l'any 1968 fou de 43 milions de quilats (1 quilat=0'2 grams) un 80% dels quals es varen emprar en la indústria.

Com podem veure, la major part dels diamants no tenen una gran qualitat com a pedres precioses, degut a les nombroses impureses i malformacions que presenten. Així passa amb l'anomenat "Bort", que és opac i té les cares corbades; o amb el "carbonado" que és totalment negre i quasi sempre presenta malformacions.

El poliment i la talla d'aquestes pedres requereix una gran habilitat i una consumada mestria, ja que s'han de fer coincidir les cares tallades paral·lelament amb les cares originals del diamant. També cal no oblidar que un tallat deficient obliga

Notícies Foranes

Miquel Gayà i Sitjar, Fill Predilecte de Sant Joan.

La vila de Sant Joan es disposa a celebrar amb goig la proclamació de Fill predilecte a favor del santjoaner Il.lm. Miquel Gayà i Sitjar, acadèmic de número de la Reial Acadèmia de Belles Arts de Sant Sebastià i acadèmic corresponent de la Reial Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona.

Deixeble del poeta Miquel Ferrà, i acompanyat per l'amistat i l'estímul de Maria Antònia Salvà i Guillem Colom, Miquel Gayà és autor d'una inspirada obra poètica que compta amb publicacions com "L'Atzur il.luminat" (1944), "Breviari d'amor" (1946), i "Cançó de crepuscle", reculls reunits en el volum "Ruta dels cims" (1951) de la col.lecció les "Illes d'Or". Entre els fruits de la seva maduresa cal destacar el "Poema de l'Ave Maria" (1953) i "Miratges del record" (1975).

Com investigador i estudiós de la literatura catalana, és autor, entre altres obres menors de "Contribució a l'epistolari de Miquel Costa i Llobera" (1956), "La poesia de Miquel Ferrà" (1960), "Contribució a l'epistolari de Joan Alcover" (1964), "La lletra i l'esperit" (1978), i els treballs encara inèdits "De Mallorca i fora Mallorca" (1989) i

"Epistolari de Maria Antònia Salvà amb Miquel Ferrà" (1990).

Té un singular interès la seva obra autobiogràfica "Històries i memòries" (1986) que, dins el marc de la seva història personal, en un espai de quasi quaranta anys (1917-1954), presenta la història de la vida literària mallorquina, amb relació als esdeveniments polítics de la segona república, la guerra civil i la post-guerra.

Dins la seva trajectòria vital destaquen la fidelitat a una línia estètica i a la cultura catalana, contribuint al sosteniment i conreu d'una llengua llargament oprimida i ofegada.

El "Col.lectiu Teranyines, per a la recerca històrica santjoanera", va sol.licitar de l'Ajuntament de Sant Joan el reconeixement del treball i mèrits d'aquest insigne Santjoaner, i la corporació Municipal ha acordat nomenar-lo Fill predilecte d'aquesta Vila. L'acte de proclamació serà el dissabte 16 de març, vigília del Quart Diumenge.

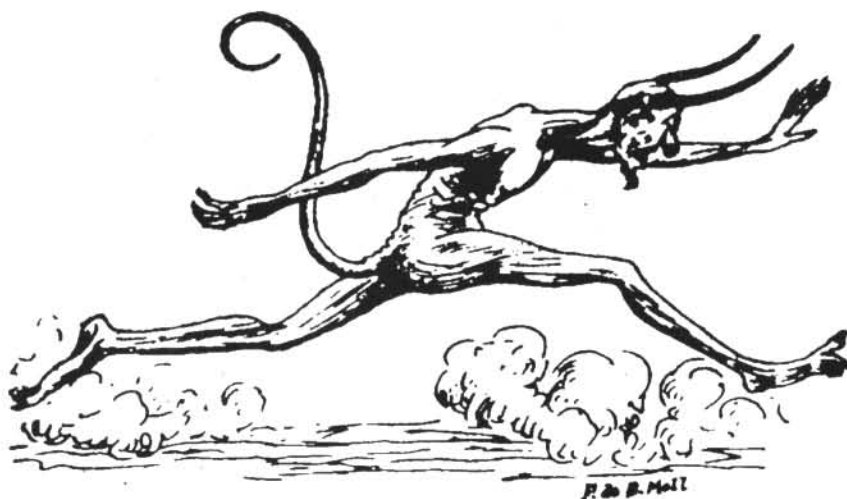
Col.lectiu Teranyines

1996, Any dedicat a les Rondalles Mallorquines

L'any 1996 serà l'any dedicat a la commemoració dels 100 anys de l'Aplec de les Rondaies d'en Jordi des Recó de mossèn Antoni Maria Alcover. Per aquest motiu, les institucions que formen part de la Comissió Organitzadora han elaborat un programa d'activitats en homenatge a aquest il.lustre personatge.

La Comissió Organitzadora està formada per: Conselleria de Cultura Educació i Esports, Consell Insular de Mallorca, Consell Insular d'Eivissa-Formentera, Ajuntament de Manacor, Universitat de les Illes Balears, Obra Cultural Balear, Fundació "La Caixa", "Sa Nostra" Caixa de Balears, i els experts en l'estudi de les rondalles: Gabriel Janer Manila, Josep A. Grimalt, Maria de la Pau Janer, Catalina Valriu, Gaspar Valero, Francesc Moll, Miquel Riera, Antoni Tugores i Jaume Guiscafré.

L'any 1996 farà cent anys de la publicació del primer

volum de "l'Aplec de Rondaies mallorquines" d'en Jordi des Recó de Mossèn Antoni Maria Alcover i Sureda (Manacor 1862-Palma 1932) qui, al llarg de la seva vida, va dur a terme dos treballs de gran importància per a la llengua catalana: el "Diccionari català-valencià-balear" i l'Aplec de Rondaies Mallorquines". Aquest aplec està format per 270 rondalles i

esdevé una de les col.leccions de contes populars més importants i completes d'Europa i la més extensa publicada en català.

La Comissió Organitzadora ha acordat el disseny d'un logotip que representarà totes les activitats que es duuin a terme amb motiu de l'Any de les Rondalles.

Redacció

FABRICACIÓ REFRESCANTS

A més distribuim una serie de productes com:

KAS - PEPSI - 7UP

CERVESSA TUCHER (ALEMENYA)

VI RIOJA ANTAÑO - BOTELLA 3/4 LAGOMAR - BOTELLA 1 L. CHIQUITO

AIGUA MANANTIAL FONT DE'S TEIX

Ctra. de Muro, s/n. - SA POBLA (MALLORCA) - Tels. (971) 54 03 44 / 54 23 85 - Fax. 54 20 16

GA **Gaya**
Gestoría Administrativa

Vía Francia, 6 - Tels. 85 04 31 - 85 13 47

Fax 85 03 44 - 07458 Ca'n Picafort

A Gabinete GAYA
ASESORIA FISCAL, LABORAL
Y CONTABLE

Telf. 52 34 08 - fax 52 38 04
Plaça de la Vila, 36-E - Santa Margalida

INFORMATICA TOTAL

SR

ORDENADORES

**SERVICIO TECNICO
ASESORAMIENTO
VENTA Y AMPLIACIONES**

ESCOLA, 3 STA. MARGALIDA

523731 908631388

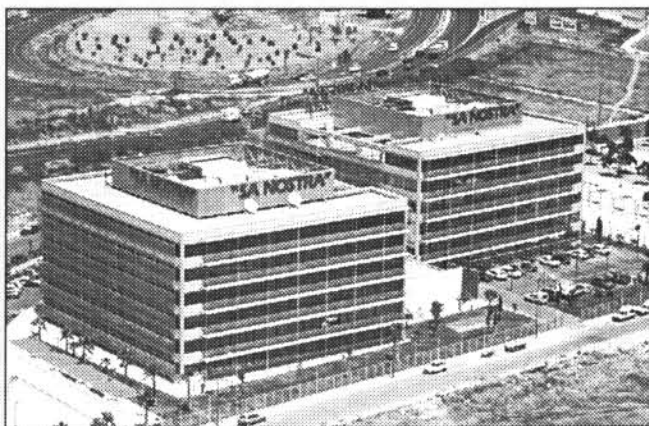
"Sa Nostra" amb la "Prensa Forana"

La Caixa de Balears, "Sa Nostra", va propiciar, el dissabte dia 10 de febrer, un encontre amb les revistes de la Premsa Forana de Mallorca, amb l'organització d'una sèrie d'actes que serviren per refermar les bones relacions existents entre l'entitat bancària i l'Associació de la Premsa Forana de Mallorca.

La diada va començar amb un partit de futbol entre els membres de diverses revistes, (cal destacar-hi les de Maria de la Salut, Santa Margalida, Sencelles i Sant Joan), i membres de l'entitat d'estalvi, abans del partit que va resultar aferrissat, molt disputat i d'una esportivitat exquisida, el president de "Sa Nostra", Joan Forcades, feu entrega a Miquel Company, president de l'A.P.F.M. d'unes vistoses camisetes amb l'anagrama de l'associació.

Després del partit girarem una visita a la seu que "Sa Nostra" té als edificis intel·ligents de Son Fuster, on poguerem admirar els avenços tecnològics que l'entitat ha incorporat a la seva feina i al servei dels clients.

La diada va finir amb un dinar al Centre Cultural de "Sa Nostra" al carrer de la Concepció, al qual, a més d'unes quaranta persones, hi assistiren els presidents d'ambdós col·lectius, Srs. Forcades i Company.

Quevedo traduït al català

A la biblioteca Municipal de Santa Margalida, hi ha arribat un exemplar d'una edició singular: "Sonets transcendents", que és una versió catalana d'una sèrie de sonets de Francisco de Quevedo, deu en concret, i cada sonet va acompanyat d'una litografia del "Die Balearen" de l'Arxiduc Lluís Salvador.

El treball és una iniciativa del margalidà Felicià Fuster i Jaume, que ha patrocinat l'edició, i la versió catalana dels sonets és d'un altre margalidà: el poeta Rafel Bordoy i Pomar.

L'edició, en paper de molt bona qualitat i una presentació esmerada, va precedit de diverses introduccions, una de l'editor i pare de la idea, Felicià Fuster justificant l'edició, una del desaparegut poeta Josep Mª Llompart, d'alt valor literari, i unes paraules de l'autor de la traducció. Ve presentat en forma de carpeta i l'edició, molt restringida, va numerada i signada.

És d'agrair que els autors del treball hagin tengut el detall de recordar-se'n de la biblioteca de Santa Margalida a l'hora de la distribució dels exemplars i que La Vila pugui així disposar d'aquesta edició de bibliòfil, duita a terme per dos margalidans.

R.

La Vila a la "Gran Enciclopèdia de Mallorca"

A partir del diumenge dia 4 de febrer, als fascicles de la "Gran Enciclopèdia de Mallorca" que es reparteixen amb la revista "Brisas" dels diaris "Balears" y "Ultima Hora", hi sortirà la veu "Santa Margalida", en una extensa, documentada i ben acabada feina de l'historiador margalidà i membre de l'equip de redacció d'aquesta revista, Antoni Mas.

Sense por d'equivocar-nos podem dir que la resenya que surt, referent a la Vila, és una de les més ex-

haustives i completes de quantes n'han sortides fins ara a l'enciclopèdia, en relació als pobles i ciutats de Mallorca. El treball d'Antoni Mas es complementa amb una bona quantitat de fotografies de la Vila i del seu terme.

Els vileros podem estar orgullosos de tenir persones que com Antoni Mas es preocupen i treballen per estudiar, investigar i donar a conèixer els trets del nostre poble, de la nostra identitat i de la nostra història.

R.

Temes d'interés

Fiscalitat en la compra de la vivenda habitual a l'impost sobre la renda de les persones físiques.

Sense cap casta de dubte, quan ens plantejam la compra o adquisició de l'immoble que ha de ser la nostra vivenda habitual, amés d'atendre a qüestions purament objectives o personals, com és la situació o emplaçament, orientació, distribució, etc., és molt important i és la intenció de tothom, aprofitar al màxim els beneficis fiscals que tal operació ens pot reportar a l'hora de fer la "temuda" declaració sobre la renda. No hem d'oblidar els rumors recents sobre la possibilitat de la desaparició de les deduccions que estam analitzant, encara que les fortes crítiques contra el Govern central i el refusament dels pressupostos per a l'exercici de 1996, han estat decisius perquè els rumors en qüestió es quedin solament com a tals rumors sense concretar-se.

Per la importància de l'estalvi fiscal que pot reportar a la nostra economia, vull intentar fer un plantejament, ni massa extensiu ni profunditzar en aspectes molt concrets, més tost en els aspectes bàsics que hem de tenir en compte a l'hora d'adquirir la que en el futur ha de ser la nostra vivenda habitual, per tal d'intentar la major claretat sobre el tema que ens ocupa.

He usat en la breu introducció anterior la paraula "deduccions", la qual sens dubte és coneguda nostra, el que pot ser no ho sigui tant són les regles a seguir per quantificar la mateixa en base a la nostra font d'ingressos i la quantitat invertida en la compra de la vivenda, aquestes són precisament les dues variables a tenir en compte. Una vegada definides les variables, hem d'atendre als percentatges aplicables que són el 15% de les quantitats invertides, fins al límit del

30% de la base liquidable, dit d'una altra manera, ens podem deduir la quantitat que resulti d'aplicar un 15% a les quantitats invertides en l'adquisició de la vivenda habitual, fins un màxim del 30% de la base liquidable.

Posem-ne un exemple numèric:

S'ha invertit 1.000.000.- de pesetes, en adquirir la vivenda habitual.

Es suposa una base liquidable de 4.000.000.- de pesetes.

En base a això s'han de fer els següents càlculs:

15% sobre 1.000.000.- Pts. = 150.000.- pessetes.

30% sobre 4.000.000.- Pts. = 1.200.000.- pts.

Al no superar les 150.000.- pts. el 1.200.000.- pts ens podem deduir les 150.000.- pts.

Suposant que el nostre estalvi s'hagi fet als "comptes vivenda" de qualsevol entitat financera, haurem de tenir en compte:

-Els "comptes vivenda" frueixen normalment d'una bona rendabilitat financera i, a més dels beneficis fiscals, que impliquen les deduccions que ens podem aplicar sobre la quota de la declaració sobre la renda (sempre el 15% de les quantitats dipositades en el dit compte durant l'exercici, sense excedir en cap cas el 30% de la base liquidable), podem parlar per tant d'un doble benefici: financer per una part, i fiscal per l'altra; la qual cosa el converteix en un producte financer important per a aquelles persones que pretenguin estalviar un poc abans d'acometre la inversió que suposa la compra d'una vivenda habitual.

-Malgrat la "bonesa" d'aquest tipus de comptes, exigeix una sèrie de requisits, els quals si no es compleixen es perden els beneficis fiscals que el compte implica; bàsicament són:

* El compte vivenda pot mantenir-se per un període màxim de quatre anys, des de la seva obertura o constitució, abans de l'expiració del dit termini s'ha d'adquirir la vivenda o haver-ne efectuat el primer pagament, suposat que la vivenda es trobàs en construcció, en aquest darrer cas, el promotor disposa de quatre anys més per acabar la construcció i escripturar la vivenda. (Hi ha casos especials en què el termini de quatre anys, des del primer pagament al promotor es pot veure modificat a 8 anys o més, en casos de quebra, suspensió de pagaments, autoritzacions específiques per part de l'Agència Tributària).

* Els doblers invertits en els comptes vivenda únicament es poden destinar per a l'adquisició d'una vivenda, pel que si feim reintegraments per a usos distints, les deduccions que ens hàgim pogut practicar s'han de reintegrar a la Hisenda Pública, amés dels seus corresponents interessos.

Amés del que hem exposat, s'ha de tenir en compte que una vegada signada l'escriptura de compra de la casa, disposam d'un any per ocupar-la i, com a mínim, hem de residir-hi els tres anys següents, començant a comptar a partir de la data en que ens hi mudam (a no ser que es donin causes justificades que impedeixin poder residir-hi durant aquest període, per exemple per motiu d'un canvi de residència per motius de treball).

És important atendre les consideracions apuntades, segons el cas, ja que el seu incompliment provocaria la pèrdua dels beneficis fiscals que hàgim pogut aplicar a l'hora de fer la declaració de la renda, havent de reintegrar a l'Administració pública les deduccions impropcedents més els corresponents interessos de demora.

És freqüent el finançament, mitjançant un préstec, de la

Imatges d'un Temps

Antònia Galmés "Marxanda" cantant "Campanera" a Ca'n Verga, acompanyada a la guitarra per Nicolau Nicolau "L'Amo en Colau".

Nou èxit del Grup Teatral de l'Obra Cultural.

El passat dia 30 de Desembre el grup de teatre de la delegació de Santa Margalida de l'Obra Cultural Balear posà en escena l'obra de Miquel Mestre "UN CONTE DE NADAL".

He de dir que després de molts d'esforços de tots els que hi col·laboram, l'obra va esser de l'agrat de tothom, i una encertada obra per unes dates tan significatives com són els dies de Nadal.

La crítica ha estat prou bona com perquè ens sentiguem afalagats i amb ganes de seguir preparant altres obres.

Des d'aquestes línies, donar les gràcies a tots pel vostre suport i informar-vos que estam preparant una altra obra de teatre, la qual posarem en escena properament.

Moltes gràcies

compra de la que serà la nostra vivenda habitual. En aquest supòsit, les quantitats del capital amortitzat frueixen de la mateixa deducció exposada sobre la quota, és a dir, el 15% del capital amortitzat fins el límit del 30% de la base liquidable. No hem d'oblidar que aquesta és una deducció de la quota, o sigui, de la quantitat que resulta a pagar, hi restam la quantia resultant de l'operació exposada. Però a més, en el supòsit que estam analitzant, sens dubte més d'un lector s'haurà preguntat: "i que passa amb els interessos del préstec? idò bé, aquests interessos don deduibles de la base imponible, no de la quota, fins al límit de 800.000 pessetes, en les declaracions separades i 1.000.000 de pessetes en les declaracions conjunes. (No hi ha que confondre, els interessos són una despesa més a l'hora de determinar la base imponible, en la mesura en què aquesta sigui menor, la quota també serà menor, els interessos no són deduccions de la quota).

Per concloure, manifestar que tot això que hem exposat no són més que les directrius bàsiques a teneir en compte a l'hora de l'adquisició o construcció de la que serà la nostra vivenda habitual, aquests punts bàsics s'han de tenir en consideració per tal d'analitzar els pros i els contres a l'hora de fer la declaració de la renda, i puc assegurar-los que és molta la diferència que això ens pot reportar, ja que, malauradament, la càrrega fiscal que suportam els "soferts" contribuents no és gens lleugera.

Nadal Malondra i Llull
Economista

Temps d'Església

Quaresma-1996

"El Senyor ens crida, una vegada més a seguir-lo en l'itinerari quaresmal, camí que es proposa anualment a tots els feels perquè renovin la seva resposta personal i comunitària a la vocació baptismal i produeixin fruits de conversió... és un camí de reflexió dinàmica i creativa, que mou a la penitència per reforçar tot propòsit de compromís evangèlic, un camí d'amor, que obri l'ànim dels creients als germans projectant-los cap a Déu..."

Durant el temps Quaresmal som convidats a mirar amb més atenció els seus rostres sofrents: rostres que donen testimoni del desafiament de la pobresa del nostre temps...

L'autèntica solidaritat no s'improvisa: sols mitjançant una pacient i responsable tasca de formació des de la infància, aquella es transforma en un hàbit mental de la persona i abraça els diversos caps d'activitat i responsabilitat..."

Joan Pau II

Estat de comptes de la Parròquia de l'any 1995

Entrades:

Col·lectes dominicals i festives	1.334.600.-
Baptismes, Primeres comunions i nocces.....	298.700.-
Rendes.....	241.025.-
Funerals.....	815.000.-
De les misses dels veïns.....	206.000.-
Donatiu de l'Ajuntament	250.000.-
Donatius personals	275.500.-
Lampadari	107.600.-
Caixons de llimosnes	121.800.-
"Total	3.650.625.-
	Pessetes
Sobrant de 1994	1.687.076.-
Total	5.337.301.-
	Pessetes

Sortides:

Atenció al Rector	560.000.-
Despeses generals	249.097.-
Total	809.097.-
	Pessetes
Saldo a 31-12-1995	4.528.204.-
	Pessetes

Aquest saldo s'ha destinada liquidar el deute de 3.644.069.- pessetes pel canvi de teulada de la Rectoria, quedant un remanent de 809.097.-pessetes.

Col·laboració solidària.

Les col·lectes extraordinàries: campanya "Manos Unidas", Domund, Càritas, etc han aportat per part dels feligresos: -600.000.- pessetes.

Projectes més immediats:

Amb la subvenció rebuda del Govern Balear d'1.595.750.- pessetes i que es rebrà anualment durant els propers 9 anys en la mateixa quantitat, i l'aportació de la Parròquia, es millorarà la façana de la Rectoria que mira a la Plaça de la Vila i tant desdriu.

Temple parroquial:

Ja fa uns mesos que s'estudia com posar remei al progressiu deteriorament de la nostra església parroquial, la seva restauració es faria per etapes, la primera consistiria en canviar la teulada i, sobretot, resoldre el greu problema de les sortides d'aigua que han perjudicat tota l'estructura.

Aleshores es compta amb l'adhesió del Bisbat, del nostre Ajuntament i de nombrosos feligresos.

Seria d'agrair que, donada l'envergadura de l'obra, cercàssim entre tots la millor manera de realitzar-la i d'enfrontar elseu cost.

Mateu Amorós, Pvre.

Moviment Parroquial

Baptismes:

Gener, 21.- Margalida Pou i Amer

Defuncions:

Gener, 7.-Bernat Ferriol Ribas (Ferriol), de 89 anys.

Gener, 9.-Mateu Nadal Capó (Boscà), de 85 anys.

Gener, 9.-Catalina Salvà Ginard (Ferrera) de 88 anys.

Febrer, 2.-Miquel Estelrich Moll (Talaia) de 83 anys.

Rum-rums, Notícies i Xafarderies.

Per: La guarda de Xafarders

A queixa guarda de xafarders, després d'estar, molt de temps ferm, ajassada amb aquesta fredor, davall la camilla, hem prè el determini de començar a xafardejar una estoma, i és que faria pardal si no ho féssim amb unes eleccions al govern d'Espanya a la vista.

- I és que la plaça està enramellada ferm: cartells del PSM -que ha reviscolat- del PSOE i del PP, però, -com deu esser això?- el cas és que, quan escrivim aquestes retxes, ni un cartell d'UM, ni tampoc d'IU. I és que els nostres UEMES no sembla que s'haguin agafat aqueixes eleccions amb massa alegria: mos fan un mítin, però no fan propaganda, i llavors passa el que passa, que segons diven -no!tros no hi erem perquè no vérem propaganda- no hi va haver quorum a bastament com per fer el mítin a la Casa de Cultura, però sí per fer-lo sopant a un restaurant del terme de Maria. Pentura -deim nosaltres- era això el que duïen endarrer: sopar i panxa plena.

- Els del PSM, que apareixen a les estatals i autonòmiques i descoparèixen a les municipals, es coneix que han reprès i per això dugueren la candidata, na Vadell, com pertoca, i un dels seus capparees, en Sampol. Hi va haver prop de seixanta persones, joves en la seva gran majoria, això tenint en compte que el PSM

va fer 200 vots a les passades autonòmiques, sembla o bé que el PSM té bones expectatives, o que té un electorat jove i fidel. Un electorat jove i fidel que, segons diven -deu esser ver?- tots fills de gent del PP. I és que, germanets, de vegades no és ver que els tests semblin a les olles. Les olles però es presenten a les eleccions i els tests romanen fets bocins a l'hora de la veritat.

- El PSOE, d'ençà que comanda (?) ho fa tot en gros i fan el mítin amb sopar inclòs i parlament del "ministro de Madriz" a la darrerria. Nosaltres com que per anar-hi fan pagar dos billets verds, hem passat bacina i hi enviam un xafarder que en tornar ens donarà el net. Però, de moment, al nostre municipi, segons diu molta gent, el "cambio del cambio" ha estat canviar no res, i si la gent s'erra, per fer callar aqueixes opinions encara tenen tres anys, si el PP no hi té res a dir.

- Els del PP, que ja veuen la trona seva, cartell per aquí, tatxa per allà i clau per suaquí assà, primer de tot ens tallaren els arbres i llavors, els que queden els mos enclaven talment el Sant Cristo; i és que si un homo du el maneig de la processó, saps que hi va de tranquil.

- Els del PP pareix que ja es comencen a preparar les oposicions per esser oposició municipi-

pal -varen suspendre l'exàmen de juny- però ara, pel març, duen idees de recuperar i ja comencen a invertir el PSOE, però -quines coses- no envesteixen a UM ni a Can Picafort Unit. I és que, pentura, diu la gent que és molt dolenta- que els hauran de mester per governar. "Misteriosament" hi ha un banc que té clients molt matiners, i ja se sap que qui s'aixeca dematí pixa allà on vol. I qui mos vol entendre que mos entengui, i qui no és ase que ho momprenc.

- Els que manquen, els de Can Picafort Unit, a ells tant els hi és això de les generals; ells el que volen és governar i tenir la pella pel mànec, maldament sigui pagant allò que els hi diguin. I, ho hem de reconèixer, ho han sabut cuinar d'allò més bé i l'oli el duen allà on volen, que per qualche cosa a Can Picafort hi ha tants de vots com a La Vila.

- Com veis ens hem deixat envair per l'ambient que es respira i només hem xerrat de política, que tammateix és un tema molt agraït al nostre poble.

I no som més llargs perquè el caliu de la camilla ja curteja. Així que ja en parlarem a la primavera de l'estiu, si tots els partits no s'han confabulat per enviar-nos amb una cossa per devers Capellans.

AGRICULTOR JOVE

que es vulgui canviar a

VENDEDOR DE MAQUINÀRIA

(Tractors FORD, Tractors FIAT, i eines) escrigui dades, mèrits i qualitats personals a

OSCA MAQUINARIA S.A.

Gremi de Teixidors, 35 07009 Palma

**"SA
NOS
TRA"**

CAIXA DE BALEARS

ESTAM AMB LA GENT
ELS DIES DE FESTA,
I TOTS ELS DEMÉS.

PINSAMA S.L.

*PINTURAS EN GENERAL
*GOTELET
*PICADO
*REVESTIMIENTOS
(Interiores Fachadas)
*DECORACION DE INTERIORES
*LACADOS
*BARNIZADOS EN GENERAL

C/. Industria, 2
Tel. 52 30 52 - Tel. Part. 52 37 86
SANTA MARGALIDA

HERTORRES, S.L.
CONSTRUCCIONS

C/. Lluna, 2
07450 STA. MARGALIDA

Tels. 52 31 03
52 32 89
52 30 36

CONGELADOS RAMIS
PESCADOS Y MARISCOS

C/. Miguel Ordinas, s/n.
Tel. 52 38 32 07450, Sta. Margalida

SUPERMERCAT
CA'N PARRIC
COMESTIBLES • TESTS • MENJAR PER ANIMALS

D'EN MARCH, 26 - 30
DE SES JOVADES, 28
TEL. 52 30 77 - FAX 52 36 74
SANTA MARGALIDA

Productes MARTI

**SAL - PEBRE
I LLEGUMS**

DISTRIBUCION PAPELERIA
MATERIAL ESCOLAR Y DE ESCRITORIO
REGALO INFORMAL
ARTICULOS DE NAVIDAD Y CARNAVAL

ALMACENES
Galmés, s.a.

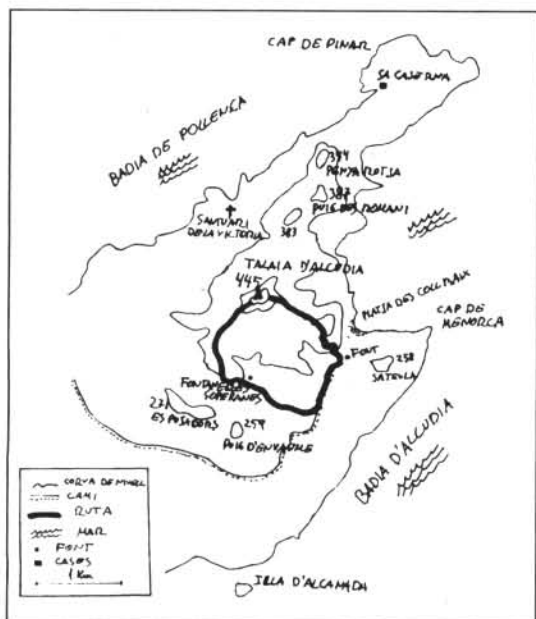
C/. Miguel Ordinas, s/n.
Tel. 52 31 33 - Fax 52 36 18
SANTA MARGALIDA

VENTA DE PISOS
en SON BAULÓ y
CA'N PICAFORT

Con aparcamiento y cuarto
trastero incluidos.

DESDE 11.000.000.- Pts.
TEL. 52 31 55

Obra Cultural Balear

Dia 3 de març.- La Talaia d'Alcúdia.- Sortida a les 09'30 hores

La talaia d'Alcúdia o de la Victòria (445 m.), es tracta d'una excursió molt fàcil: 3 Km. de recorregut per camí de ferradura i sendera de muntanya, amb pocs desnivells destacables, tret de la pujada al "Puig des Boc" (342 m.), des de la font del Coll Baix (127 m.), el nostre punt de partida; i l'ascensió a la pròpia Talaia de la Victòria (445 m.), des del "Pas de s'Aritja" (317 m.).

Aproximadament, i sense comptar les aturades, són unes dues hores de marxa. El cim de la Talaia ens ofereix una panoràmica

diffícil de superar. A més de la dita vista cal destacar la vegetació, malgrat els incendis, molt variada. La fauna és representada per les aus marines i diverses espècies d'auells de pinar i de garriga.

Dia 28 d'abril.- El Barranc de Biniaraix.- Sortida a les 09'00 hores.

El camí del Barranc de Biniaraix, era utilitzat antigament per anar de Biniaraix al Monestir de Lluc. És una via excepcional pel que fa a l'empedrat i a l'esglonament que, sens dubte, és un dels millors exemples de l'enginyeria viària tradicional. El camí

discorre vora el torrent del barranc fins a les cases de l'Ofre. El Barranc ens ofereix una vegetació exuberant, pròpia de torrentera i de muntanya. El mirador dels Cornadors ens permetrà gaudir d'una vista excepcional de la Vall de Sóller, del Port de Sóller i de les muntanyes més altes de la Serra de Tramuntana.

Des de l'inici de l'excursió, a Biniaraix (104 m.), fins al mirador dels Cornadors (957 m.), el desnivell és bastant destacable. El temps aproximat de marxa, sense les aturades, seran unes quatre hores, i la dificultat es pot qualificar de mitjana.

Blai Genovart

Altres activitats

De les ja realitzades podem destacar la segona fase de la netejia del talayot de Sa Cova de Sa Nineta que va concentrar unes 30 persones. Aquesta vegada una arqueòloga de Patrimoni va esser entre nosaltres i es va interessar especialment per la importància del jaciment.

Entre les activitats previstes destaquen per el dia 8 de març una sessió de cinema amateur a la Casa de Cultura, amb la projecció de tres pel·lícules premiades a distints certàmens, l'autor de les quals va esser Rafel Bordoy i Valls, ja mort. Els títols de les pel·lícules és "La tosa" un repor-

tatge sobre la feina de tondre les ovelles tal com es feia antigament. Després "Presó de jonc" una pel·lícula d'argument amb un fons ecològic. I, finalment "Un cop de vista", una divertida pel·lícula d'argument que ens mostra alguns costums antics. Després de la projecció es podrà entaular un col.loqui.

Pel dia 29 de març està previst la celebració de l'assemblea general de l'Obra Cultural Balear. L'acte tindrà lloc al saló del Bar Arachu, i els socis assistents hi seran convidats a un sopar fred. Si hi vol assistir qualcú que no sigui soci el preu del sopar és de 500 pessetes.

El "Turó del Drac" va fer una recollida de juguetes.

El al.lots i joves del "Turó del Drac" organitzaren una recollida de juguetes per repartir entre els nins necessitats, muntaren a la plaça una divertida "Màquina de fer juguetes" i el mateix varen fer, en distints dies, a Can Picafort i a Son Serra de Marina. La recollida va esser prou destacable i les juguetes que no es repartiren entre els nins del municipi s'entregaren a Càritas. Acció Social de l'Ajuntament va donar el seu suport a la iniciativa.

Esport margalidà

Activitat de les Penyes

Les Penyes esportives del Madrid i del Barça, varen encendre, com cada any, els seus foguerons, que si cal dir la veritat no foren gaire animats. El dia del del Barça va coincidir amb el del "Turó del Drac" i sembla que la gent no va anar massa de fer bulla i festa, no sabem si la marxa trista de l'equip ha pogut influir en la poca animació demostrada.

Ensaïmada monumental

El president de la Penya Madridista, "En Perico", va confeccionar per a tal ocasió una monumental ensaïmada que varen haver de coure a fora poble. L'ensaïmada, que no sabem si podria figurar el llibre Guinness dels records, va esser degustada pels assistents al fogueró, davant el Bar Arachu. De la ensaïmadota en deixam testimoni a la fotografia que adjuntam.

I ara una crítica, tant per a la Penya del Barça com per a la del Madrid, si es vol fer un fogueró típicament mallorquí, amb torrada de llonganissa, gloses i ximbomba, trobam que hi és demés la música "bananera", el flamenc i altres músiques que no són del cas.

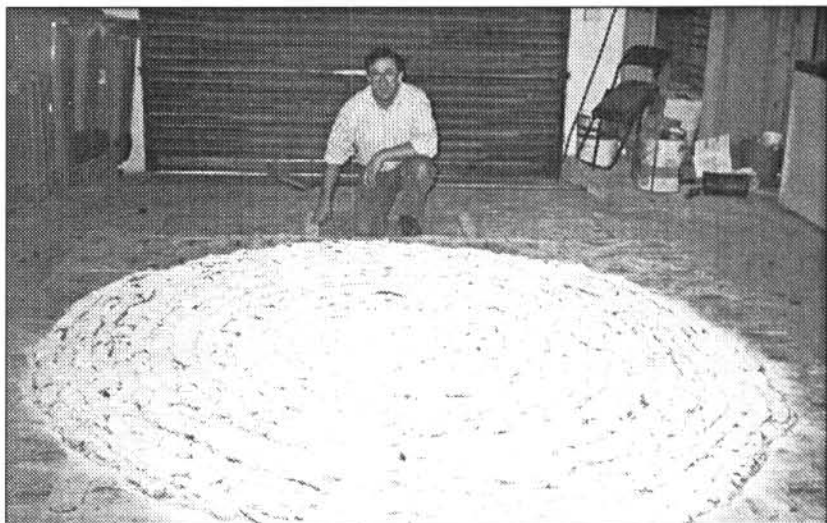
El futbol base

A Santa Margalida el futbol base a pres molta força, el juvenils, que varen vèncer 2 a1 al seu màxim rival el Son Ferrer, comanden ara la classificació de la seva categoria. Els infants, cadetes, alevins... compleixen el bon paper i la seva missió d'anar formant els nins per a la pràctica del futbol i arribar, qualche dia, a formar l'equip que Santa Margalida es mereix i hauria de tenir. Els pares i socis no escatimen el seu esforç perquè tot això es pugui aconseguir.

I no sols els nins practiquen el futbol, també les nines de Santa Margalida i unes quantes de Can Picafort, han fet un equip que compta per èxits les seves actuacions, en el seu debut ja guanyaren de 2 a 0 a l'equip de Llubí. Elles són: Na Carolina, Paquita, Antònia, Maria, Marta, Sebastianana, Fany, Maria Font que és la capitana, Belinda, Marilén... i sabem que recentment s'han incorporat algunes més, de les quals ja donarem els seus noms.

Biel Fuster i Toni Font foren els guanyadors del Torneig de Truc.

En "Perico" amb l'ensaïmada madridista.

El primer partit de les fèmines va aixecar una gran expectació.

AUTOS DRACH, S.A.
CTRA. PALMA, KM. 48
07500 MANACOR - TEL. 55 13 58

NOTIFICA:

Que la empresa "TALLERES CA'S SINAVES, S.L." Ha cesado como titular del Servicio Oficial Ford en Santa Margarita/Ca'n Picafort y que provisionalmente pueden dirigirse a "TALLERES MIGUEL SALVA", C/. Miguel Ordinas, 20 - 07450 Santa Margalida; Tel. 523275, para todo lo referente a la marca FORD en la citada zona, en espera de poderles notificar la representación definitiva. Les rogamos disculpen las molestias que ello les pueda ocasionar.
Autos Drach, S.A.

SEMANA SANTA

ESPAÑA

EUROPA

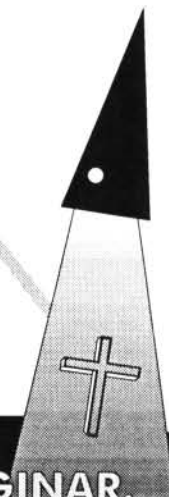
LARGA DISTANCIA

OFERTAS EN TODOS
LOS DESTINOS

CONSULTENOS !!!

TENEMOS TODOS LOS VIAJES QUE SE PUEDA IMAGINAR.

Paseo Colón, 112 - B - Tels. 85 00 26 - 85 00 65 - Fax: 85 10 69
07458 - CA'N PICAFORT - (MALLORCA)

**Al seu servici amb totes les
nostres energies**

